

ความรักความอบอุ่นจากสถาบันครอบครัวที่นำไปสู่การมองเห็นคุณค่าของสรรพสิ่ง

โดย
นางสาวญาดาวิ แจ่มชูศักดิ์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต

สาขาวิชาทัศนศิลป์ แผน ก แบบ ก 2

มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2567

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

ความรักความอบอุ่นจากสถาบันครอบครัวที่นำไปสู่การมองเห็นคุณค่าของสรรพสิ่ง

โดย
นางสาวณัฐาวี แจ่มชูศักดิ์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต

สาขาวิชาทัศนศิลป์ แผน ก แบบ ก 2

มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2567

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

FAMILY LOVE AND WARMTH LEADING TO AN APPRECIATION OF ALL THINGS

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Master of Fine Arts Visual Arts
Academic Year 2024
Copyright of Silpakorn University

660120006 : ทัศนศิลป์ แผน ก แบบ ก 2

คำสำคัญ : สถาบันครอบครัว ความรักและความอบอุ่น การตระหนักถึงคุณค่าของสรรพสิ่งต่างๆ การพัฒนาสังคม งานศิลปะ

นางสาว ญาตาวิ แจ้งชูศักดิ์: ความรักความอบอุ่นจากสถาบันครอบครัวที่นำไปสู่การมองเห็นคุณค่าของสรรพสิ่ง อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : รองศาสตราจารย์ ธณฤษภ์ ทิพย์วารี

สถาบันครอบครัวเป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญตั้งแต่วัยเยาว์ของมวลมนุษยชาติ ส่งผลต่อการสร้างความมั่นคงทางจิตใจและการพัฒนาด้านต่างๆของมนุษย์ อีกทั้งเป็นสถาบันที่มีอิทธิพลกับสังคมระดับสากล การสร้างจิตสำนึกและทัศนคติเชิงบวกแก่ตนเองและผู้คนในสังคมให้เกิดความตระหนักถึงคุณค่าของความรักและความอบอุ่นในครอบครัว การมีความสมดุลในการใช้ชีวิต รวมถึงความเชื่อมโยงระหว่างความรักและความอบอุ่นจากสถาบันครอบครัวของผู้วิจัยและผู้คนในสังคม ที่นำไปสู่การมองเห็นคุณค่าของสรรพสิ่งต่างๆรอบตัวมากขึ้น ได้แก่ ธรรมชาติสิ่งแวดล้อม สรรพสัตว์ สังคมและเทคโนโลยี โดยเริ่มต้นจากการประดิษฐ์เครื่องแต่งกายร่วมกับคุณแม่และครอบครัว จากนั้นนำไปเป็นหนึ่งต้นแบบในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะรูปแบบงานจิตรกรรม การได้รับความรักความอบอุ่นจากสถาบันครอบครัวจึงนับเป็นจุดเริ่มต้นและเป็นรากฐานที่สำคัญของชีวิตในการกล่อมเกลาและพัฒนาบุคคลให้เติบโตเป็นพลเมืองที่ดีและมีคุณภาพในสังคมที่น่าอยู่อย่างยั่งยืน

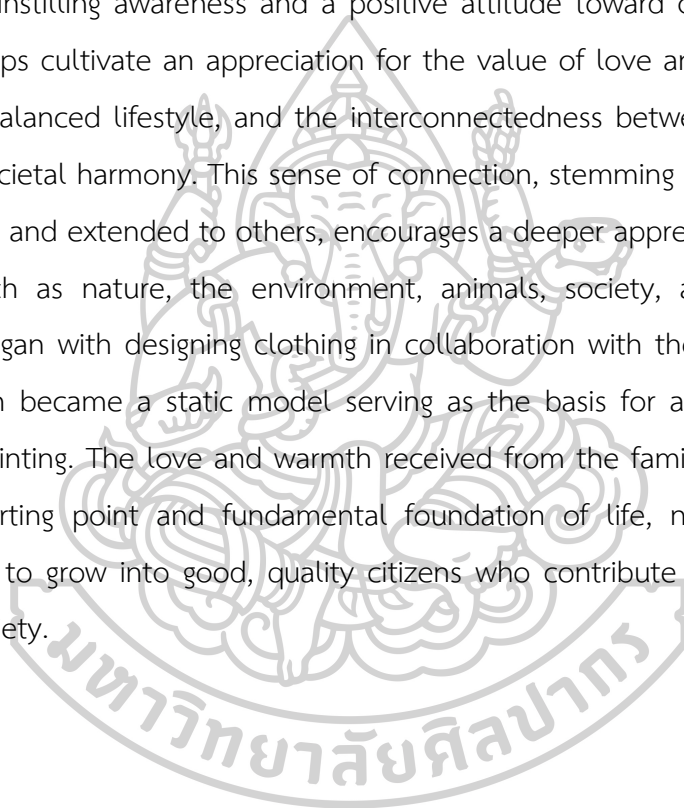

660120006 : Major Visual Arts

Keyword : Family Institution Love and Warmth Appreciation Society Development Art

MISS Yatawee JANGCHOOSAK : Family Love and Warmth Leading to an Appreciation of All Things Thesis advisor : Associate Professor Thanarit Thaipwaree

The family institution serves as a crucial foundation from early childhood for all of humanity. It plays a vital role in fostering emotional stability and the overall development of individuals. Furthermore, it is an institution with global social influence. Instilling awareness and a positive attitude toward oneself and others in society helps cultivate an appreciation for the value of love and warmth within the family, a balanced lifestyle, and the interconnectedness between familial love and broader societal harmony. This sense of connection, stemming from the researcher's own family and extended to others, encourages a deeper appreciation for all aspects of life such as nature, the environment, animals, society, and technology. The process began with designing clothing in collaboration with the mother and family, which then became a static model serving as the basis for artistic creation in the form of painting. The love and warmth received from the family are therefore seen as the starting point and fundamental foundation of life, nurturing and shaping individuals to grow into good, quality citizens who contribute to a sustainable and livable society.

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอน้อมรำลึกถึงพระคุณของแผ่นดินไทย สถาบันหลักของชาติ ได้แก่ สถาบันชาติ สถาบันศาสนา สถาบันพระมหากษัตริย์ และขอน้อมรำลึกถึงพระคุณบุพการีหรือครอบครัวของผู้วิจัย ผู้วิจัยขอขอบพระคุณการสนับสนุนจากทุนอธิการบดีมหาวิทยาลัยศิลปากรเพื่อการพัฒนาผลงาน วิทยานิพนธ์ในระดับบัณฑิตศึกษา การให้คำแนะนำในการทำวิทยานิพนธ์จากคณาจารย์ เจ้าหน้าที่งาน บัณฑิตศึกษา กองบริหารงานวิชาการ และเจ้าหน้าที่หอสมุด มหาวิทยาลัยศิลปากร คณบดี คณาจารย์ และเจ้าหน้าที่คณะจิตรกรรม ประติมากรรม และภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร และรอง ศาสตราจารย์ธณฤกษ์ ทิพย์วารี อาจารย์ที่ปรึกษาหลักในการเขียนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ รวมถึงครู-อาจารย์ ทุกท่านที่ได้อบรมสั่งสอนและให้ความรู้แก่ผู้วิจัยตั้งแต่ระดับอนุบาลถึงปัจจุบัน นักสะสมผลงานศิลปะทุก ท่านที่ได้ให้การสนับสนุนผลงานของผู้วิจัย สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอขอบคุณกัลยาณมิตรร่วมโลก มนุษย์ สัตว์ ธรรมชาติ ประสบการณ์ หรือสรรพสิ่งต่างๆรอบตัวที่อำนวยความสะดวกให้การทำงานราบรื่น อีกทั้งเป็น กำลังใจ เป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมในโครงการวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยหวังว่า วิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะเกิดประโยชน์แก่การพัฒนาตนเองและสังคมให้ดียิ่งขึ้น

ญาตาวิ แจ้งชูศักดิ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญภาพ	ญ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษา	2
สมมติฐานของการศึกษา.....	2
ขอบเขตการศึกษา	2
ขั้นตอนของการศึกษา.....	2
เวลาที่ใช้ในการวิจัย.....	3
วิธีการศึกษา	3
ด้านรูปแบบ.....	3
ด้านเทคนิค.....	3
ประเภทของงานศิลปะ	4
ด้านแนวความคิด	4
แหล่งข้อมูล	4
อุปกรณ์ที่ใช้ในการค้นคว้า	5
บทที่ 2	6
ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์ผลงาน.....	6

สุนทรียะแห่งความรักความอบอุ่นในครอบครัว.....	6
ศิลปะภาพพิมพ์ที่สะท้อนความรักความอบอุ่นของแม่.....	7
ครอบครัวอบอุ่นด้วยแนวคิด ความสุข 8 ประการ.....	8
ประเด็นที่ 1 มนุษย์กับธรรมชาติ.....	9
นิทรรศการ “สงขลา:2525”	9
นิทรรศการ “ร่องรอยผู้มาเยือน”	9
เครื่องนุ่งห่มจากดิน	10
ประเด็นที่ 2 มนุษย์กับสรรพสัตว์.....	11
เทพเจ้าแมวกจากประวัติศาสตร์อียิปต์โบราณ.....	11
นิทรรศการ “Mammals”	12
สุนัขทหารกับภารกิจด้านความมั่นคง.....	12
4 ประโยชน์ เสริมจินตนาการเด็กด้วยสวนสัตว์.....	13
ประเด็นที่ 3 มนุษย์กับสังคม.....	14
แนวความคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	14
สายสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยและประเทศภูฏาน	15
นิทรรศการ “Chud Thai Through the Ages”	15
แนวความคิด เก่ง ดี มีสุข.....	16
การเรียนการสอนที่เกี่ยวกับคุณธรรมจริยธรรม.....	17
ประเด็นที่ 4 มนุษย์กับเทคโนโลยี.....	18
จิตรกรรมดิจิทัล	18
หุ่นยนต์ตำรวจดูแลความปลอดภัย.....	18
ยุทธศาสตร์สุขภาพดิจิทัล.....	19
ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในชีวิตประจำวัน	20
การตระหนักถึงคุณค่าของสรรพสิ่งต่างๆรอบตัว	20

บทที่ 3	22
วิธีการในการสร้างสรรค์.....	22
การเก็บรวบรวมข้อมูลที่เป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงาน	22
การสร้างสรรค์เครื่องแต่งกายที่นำมาเป็นหุ่นนิ่งต้นแบบในผลงานจิตรกรรม	32
การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะรูปแบบสื่อผสม	32
ศิลปะกับความร่วมมือ	33
การสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม	36
การสร้างสรรค์ผลงานรูปแบบจิตรกรรม.....	36
การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะประเภทศิลปะอัจฉริยะ.....	37
การสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมด้วยเทคนิคการวาดสด.....	37
สร้างสรรค์ผลงานร่วมกับรูปแบบการเขียนภาพที่เน้นเส้นและฟอร์มของวัตถุ.....	38
การจัดองค์ประกอบของงานศิลปะ	38
ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม.....	39
บทที่ 4	53
วิเคราะห์การสร้างสรรค์และพัฒนาการของผลงาน	53
ภาพผลงานจิตรกรรมช่วงก่อนวิทยานิพนธ์.....	53
ภาพผลงานวิทยานิพนธ์	66
บทที่ 5	90
บทสรุป.....	90
รายการอ้างอิง	92
ประวัติผู้เขียน.....	96

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 ภาพครอบครัวของผู้วิจัยที่บ้านสวนจังหวัดแพร่	22
ภาพที่ 2 ภาพการเดินทางไปบ้านคุณปู่คุณย่าที่จังหวัดพัทลุง	23
ภาพที่ 3 ภาพครอบครัวของผู้วิจัยในวันรับปริญญา	24
ภาพที่ 4 ภาพครอบครัวในแต่ละช่วงวัยของผู้วิจัย	25
ภาพที่ 5 ภาพบรรยากาศบ้านที่จังหวัดแพร่ สัตว์เลี้ยง และตุ๊กตาโอบอุ้มจิตใจของผู้วิจัย.....	26
ภาพที่ 6 ภาพบรรยากาศบ้านที่จังหวัดแพร่ ดอกไม้ทานได้ และอาหารที่คุณแม่ทำให้ทาน	27
ภาพที่ 7 ภาพการพักผ่อนกับครอบครัวในวันหยุดและวิวทิวทัศน์จังหวัดแพร่	28
ภาพที่ 8 ภาพการพักผ่อนกับครอบครัวในวันหยุดที่สวนสัตว์ในจังหวัดเชียงใหม่.....	29
ภาพที่ 9 ภาพเขียนสีอะคริลิกทิวทัศน์จังหวัดแพร่และจังหวัดพัทลุง	30
ภาพที่ 10 ภาพคุณแม่นั่งเป็นนางแบบและขั้นตอนการเขียนภาพคุณแม่.....	30
ภาพที่ 11 ภาพเขียนคุณแม่เทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ.....	31
ภาพที่ 12 ภาพคุณแม่พ่อบุ๊เป็นนายแบบในภาพเขียน.....	31
ภาพที่ 13 ภาพเขียนคุณแม่พ่อบุ๊เทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ	32
ภาพที่ 14 ภาพการสร้างสรรค์ผลงานสามมิติร่วมกับคุณแม่ช่วงปริญญาตรี.....	33
ภาพที่ 15 ภาพขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานสามมิติด้วยเทคนิคการเย็บผ้าของคุณแม่	34
ภาพที่ 16 ภาพรายละเอียดผลงานสามมิติด้วยเทคนิคการเย็บผ้าของคุณแม่และนางแบบน้องแมว .	34
ภาพที่ 17 ภาพรายละเอียดผลงานสามมิติด้วยเทคนิคการเย็บผ้าของคุณแม่.....	35
ภาพที่ 18 ภาพรายละเอียดผลงานสามมิติด้วยเทคนิคการเย็บผ้าของคุณแม่	35
ภาพที่ 19 ภาพตุ๊กตาบาร์บี้ของผู้วิจัย	39
ภาพที่ 20 ภาพขั้นตอนการถ่ายภาพหุ่นนิ่งต้นแบบด้วยเทคนิคการถ่ายภาพ (Photography)	40
ภาพที่ 21 ภาพชุดทำงานของคุณแม่ที่นำมาเป็นต้นแบบพื้นหลังของภาพเขียน	41

ภาพที่ 22	ภาพขั้นตอนการเขียนภาพร่างผลงานด้วยเทคนิคการวาดเส้น (Drawing).....	42
ภาพที่ 23	ภาพเฟรมซึ่งผ้าใบสำหรับการเขียนงานจิตรกรรม.....	43
ภาพที่ 24	ภาพขั้นตอนการเตรียมพื้นเฟรมด้วยสีรองพื้นเจสโซ ไพรเมอร์ (Gesso Primer).....	44
ภาพที่ 25	ภาพขั้นตอนการขยายภาพร่าง (Sketch) ลงบนเฟรมผ้าใบด้วยดินสอ HB	45
ภาพที่ 26	ภาพขั้นตอนการเตรียมสีอะคริลิก	46
ภาพที่ 27	ภาพขั้นตอนการเตรียมสีน้ำมัน	46
ภาพที่ 28	ภาพขั้นตอนการเตรียมภาตผสมสีและเกรียงสำหรับผสมสีน้ำมัน.....	47
ภาพที่ 29	ภาพขั้นตอนการเตรียมน้ำมันลินสีดผสมสีน้ำมัน และเครื่องบีบหลอดสี	48
ภาพที่ 30	ภาพขั้นตอนการลงสีพื้นหลังของภาพ	49
ภาพที่ 31	ภาพพู่กันขนาดกลางและเล็ก และขั้นตอนการลงสีวัตถุต่างๆที่เป็นองค์ประกอบในภาพ .	50
ภาพที่ 32	ภาพขั้นตอนการเก็บรายละเอียดและตรวจสอบความเรียบร้อยของผลงาน	51
ภาพที่ 33	ภาพขั้นตอนการเก็บรายละเอียดและตรวจสอบความเรียบร้อยของผลงาน	51
ภาพที่ 34	ภาพขั้นตอนการเคลือบผลงานด้วยวานิชเคลือบผลงานสีน้ำมัน.....	52
ภาพที่ 35	ภาพผลงานก่อนช่วงวิทยานิพนธ์.....	53
ภาพที่ 36	ภาพผลงานก่อนช่วงวิทยานิพนธ์.....	54
ภาพที่ 37	ภาพผลงานก่อนช่วงวิทยานิพนธ์.....	55
ภาพที่ 38	ภาพผลงานก่อนช่วงวิทยานิพนธ์.....	56
ภาพที่ 39	ภาพผลงานก่อนช่วงวิทยานิพนธ์.....	57
ภาพที่ 40	ภาพผลงานก่อนช่วงวิทยานิพนธ์.....	58
ภาพที่ 41	ภาพผลงานก่อนช่วงวิทยานิพนธ์.....	59
ภาพที่ 42	ภาพผลงานก่อนช่วงวิทยานิพนธ์.....	60
ภาพที่ 43	ภาพผลงานก่อนช่วงวิทยานิพนธ์.....	61
ภาพที่ 44	ภาพผลงานก่อนช่วงวิทยานิพนธ์.....	62
ภาพที่ 45	ภาพผลงานก่อนช่วงวิทยานิพนธ์.....	63

ภาพที่ 46 ภาพผลงานก่อนช่วงวิทยานิพนธ์.....	64
ภาพที่ 47 ภาพการทำงานร่วมกันของผู้วิจัยและคุณแม่.....	65
ภาพที่ 48 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์.....	66
ภาพที่ 49 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์.....	67
ภาพที่ 50 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์.....	68
ภาพที่ 51 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์.....	69
ภาพที่ 52 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์.....	70
ภาพที่ 53 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์.....	71
ภาพที่ 54 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์.....	72
ภาพที่ 55 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์.....	73
ภาพที่ 56 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์.....	74
ภาพที่ 57 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์.....	75
ภาพที่ 58 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์.....	76
ภาพที่ 59 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์.....	77
ภาพที่ 60 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์.....	78
ภาพที่ 61 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์.....	79
ภาพที่ 62 ภาพการจัดวางผลงานจิตรกรรม และผลงานสามมิติ ในห้องจำลองบ้าน.....	81
ภาพที่ 63 ภาพการจัดวางผลงานจิตรกรรม และผลงานสามมิติ ในห้องจำลองบ้าน.....	81
ภาพที่ 64 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ในห้องจำลองบ้าน.....	82
ภาพที่ 65 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ในห้องจำลองบ้าน.....	83
ภาพที่ 66 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ในห้องจำลองบ้าน.....	84
ภาพที่ 67 ภาพการจัดวางผลงานจิตรกรรม ในห้องจำลองบ้าน.....	85
ภาพที่ 68 ภาพการจัดวางผลงานจิตรกรรม ในห้องจำลองบ้าน.....	85
ภาพที่ 69 ภาพการจัดวางผลงานสามมิติ ในห้องจำลองบ้าน.....	86

ภาพที่ 70 ภาพการจัดวางผลงานสามมิติ ในห้องจำลองบ้าน	87
ภาพที่ 71 ภาพการจัดวางหุ่นนิ่ง ในห้องจำลองบ้าน	88
ภาพที่ 72 ภาพการจัดวางผลงานสามมิติ และหุ่นนิ่ง ในห้องจำลองบ้าน	89

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากการย้อนกลับไปวิเคราะห์ชุดผลงานช่วงปริญญาตรี ประกอบกับชุดผลงานช่วงปริญญาโทชั้นปีที่ 1 ทำให้ผู้วิจัยมองเห็นถึงแนวทางในการพัฒนาต่อยอดแนวคิดและรูปแบบของผลงานเพิ่มเติม โดยผลงานสามารถนำเสนอได้มากกว่าประเด็นความคิดสร้างสรรค์ของการแต่งกายในชีวิตประจำวัน เพราะหุ่นนิ่ง เสื้อผ้า เครื่องประดับ หรือของสะสมต่างๆ รวมถึงเสื้อผ้าที่คุณแม่ประดิษฐ์ให้ ที่ผู้วิจัยนำมาเป็นต้นแบบในการสร้างสรรค์ผลงาน ล้วนเป็นวัตถุที่มีคุณค่าทางจิตใจที่เชื่อมโยงถึงความรัก ความผูกพันจากครอบครัว

การทำงานศิลปะ การสนทนา การเดินทางกลับบ้าน และการใช้เวลาอยู่กับครอบครัว ทำให้ผู้วิจัยได้ตระหนักและภูมิใจในคุณค่าของความรัก สถาบันครอบครัว ความเป็นตัวตน ซึ่งเป็นรากฐานของความสุขและความมั่นคงที่ล้อมเกลาความเป็นอัตลักษณ์ของบุคคลคนหนึ่ง รวมถึงความคิดถึงจากความห่างไกลครอบครัว ซึ่งเป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นกับตนเองตั้งแต่ชีวิตวัยเรียนช่วงระดับอาชีวศึกษาและระดับมหาวิทยาลัยที่มีความจำเป็นต้องไปศึกษาต่อต่างจังหวัดและในเมืองใหญ่

การถ่ายทอดความรู้สึก ความรัก ความคิดถึง ความอบอุ่นจากสถาบันครอบครัวของผู้วิจัย ที่นำไปสู่การมองเห็นคุณค่าของสรรพสิ่งต่างๆรอบตัว อีกทั้งยังเป็นการสร้างความตระหนักถึงความสำคัญของความรัก ความอบอุ่น จากสถาบันครอบครัว ซึ่งเป็นแนวคิดที่มีความเชื่อมโยงกับทุกสังคมและทุกวัฒนธรรมทั่วโลก นับเป็นปัจจัยพื้นฐานที่เชื่อมโยงมนุษย์เข้าด้วยกัน อาจมีความแตกต่างออกไป ในแต่ละพื้นที่ ความรักและความอบอุ่นจากสถาบันครอบครัวจึงมีบทบาทที่สำคัญในการสร้างความมั่นคงทางจิตใจ ซึ่งส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของพลเมือง ช่วยเสริมสร้างความสมดุล และพัฒนาประชากรให้เป็นพลเมืองที่มีความสุข มีคุณภาพชีวิตที่ดีได้ในระยะยาว และส่งต่อพลังบวกให้กับเพื่อนร่วมโลกต่อไป

ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อสร้างจิตสำนึกและทัศนคติเชิงบวกแก่ตนเองและผู้คนในสังคมให้เกิดความตระหนักถึงคุณค่าของความรักในครอบครัวและมีความสุขในการใช้ชีวิต
2. เพื่อใช้ผลงานศิลปะสะท้อนตัวตนของผู้สร้างสรรค์ผลงานที่มีความเชื่อมโยงกับความรักความอบอุ่นจากครอบครัวของตนเองและผู้คนในสังคม สรรพสัตว์ ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมต่างๆรอบตัว รวมถึงการเรียนรู้โลกยุคใหม่ที่หมุนไปอย่างรวดเร็ว

สมมติฐานของการศึกษา

ผลงานศิลปะชุดนี้นำเสนอภาพรวมผลงานด้านบวกในรูปแบบศิลปะอัศจรรย์ หรือ อัจฉริยะศิลป์ (Fantastic Art) ที่นำเสนอด้านบวกจะสามารถจรรโลงใจให้ผู้สร้างสรรค์ผลงานและผู้คนในสังคมเกิดความตระหนักถึงคุณค่าของความรักในสถาบันครอบครัว การมีความสุขในการใช้ชีวิต การมีคุณภาพชีวิตที่ดี ได้แก่ ครอบครัว การงาน สุขภาพ และสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะนำไปสู่การตระหนักถึงคุณค่าของสรรพสิ่งต่างๆรอบตัว ได้แก่ ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม สรรพสัตว์ สังคม และเทคโนโลยี

ขอบเขตการศึกษา

1. การศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความรักความอบอุ่นจากครอบครัวของตนเอง และศึกษาเกี่ยวกับครอบครัวของกลุ่มคนในสังคมที่มีความเหมือนและแตกต่างจากตนเอง ได้แก่ การศึกษาผ่านเรื่องราวในโลกออนไลน์ รวมถึงการสังเกตชีวิตผู้คนในสังคม เพื่อศึกษาความเชื่อมโยงระหว่างผลงานตนเองและผู้คนในสังคม
2. การศึกษาผลงานของศิลปินและผลงานศิลปะเกี่ยวกับประเด็นที่ผู้วิจัยกำลังศึกษา
3. การศึกษาบทความทางวิชาการที่เกี่ยวกับครอบครัว และปรัชญาในการดำเนินชีวิต
4. สร้างสรรค์ผลงานศิลปะประเภทศิลปะอัศจรรย์ หรือ อัจฉริยะศิลป์ (Fantastic Art) ที่นำเสนอด้านบวก

ขั้นตอนของการศึกษา

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลจากประสบการณ์ชีวิต หุ่นนิ่งต้นแบบในการสร้างสรรค์ผลงานด้วยวิธีการถ่ายภาพ และสร้างสรรค์เครื่องแต่งกายสามมิติร่วมกับคุณแม่ด้วยวิธีการดีไอวายเสื้อผ้า (Clothing D.I.Y) และการรีเมคเสื้อผ้า (Clothing Remake) ให้เกิดเป็น

เครื่องแต่งกายใหม่โดยการนำเสื้อผ้ามือสองที่เหลือใช้มาประยุกต์ร่วมกับความคิดสร้างสรรค์และทฤษฎีทางศิลปะ แล้วนำไปสร้างสรรค์เป็นเสื้อผ้าชิ้นใหม่ด้วยเทคนิคการเย็บด้วยมือ (Hand Sewing)

2. ศึกษาค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมด้านรูปแบบ เทคนิค ประเภทของงานศิลปะ และแนวความคิดด้วยวิธีการพิมพ์ลงในอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์และการจัดบันทึก

3. ทำภาพร่างผลงาน (Sketch) จากข้อมูลที่เก็บรวบรวม

4. สร้างสรรค์เป็นผลงานศิลปะรูปแบบจิตรกรรม (Painting) โดยการใช้เทคนิคการวาดสด (Alla Prima Painting) และการเขียนที่เน้นเส้นและฟอร์มของวัตถุ (Linear Painting)

เวลาที่ใช้ในการวิจัย

ประมาณ 8 เดือน เริ่มงานวิจัย ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2567

และเสนอวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ ภายในเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2568

วิธีการศึกษา

ด้านรูปแบบ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นการนำเสนอผลงานที่สร้างสรรค์ด้วยรูปแบบจิตรกรรม (Painting) เป็นงานศิลปะที่แสดงออกด้วยการวาด ระบายสี รวมถึงการจัดองค์ประกอบต่างๆของภาพเขียน เพื่อสร้างภาพสองมิติที่ไม่มีความลึกหรืออนุหนา จิตรกรรมเป็นหนึ่งในแขนงของ (วิกิพีเดีย, 2567a)

และการสร้างสรรค์ผลงานรูปแบบสื่อผสม (Mixed Media Art) คือ การนำเทคนิคและวัสดุจากหลากหลายแขนงมาผสมผสานกัน และสร้างสรรค์เป็นผลงานศิลปะ โดยเน้นการจัดองค์ประกอบที่สะท้อนอารมณ์และความคิดสร้างสรรค์ การใช้สื่อที่มีความหลากหลายช่วยให้งานศิลปะมีความน่าสนใจและการรับรู้ของผู้ชมมากขึ้น (VirtualSchoolOnline, 2568)

ด้านเทคนิค

ผลงานศิลปะสองมิติในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สร้างสรรค์โดยใช้เทคนิคสีน้ำมันและสีอะคริลิกบนผ้าใบ มีการใช้เทคนิคการเขียนแบบโบราณของตะวันตกมาใช้ในการเขียนวัตถุที่มีรายละเอียดและมีความชัดเจน ได้แก่ เทคนิคการวาดสด (Alla Prima Painting) เป็นการวาดภาพจากแบบจริงให้เสร็จภายในระยะเวลาหนึ่ง ซึ่งวิธีการนี้ต้องอาศัยการวางแผนที่ดี ทักษะและชั่วโมงในการฝึกฝนที่มีประสิทธิภาพที่สุดของผู้เขียนรูป วิธีการนี้เป็นที่นิยมสอนกันในสถาบันศิลปะมาตั้งแต่

สมัยโบราณจนถึงปัจจุบัน (PaintYouStudio, 2561a) และภาพรวมของผลงานมีรูปแบบการเขียนที่เน้นเส้นและฟอร์มของวัตถุ (Linear Painting) เปรียบเสมือนการวาดเส้นด้วยสี การเขียนลักษณะนี้จะได้ภาพที่มีรายละเอียดสูงและมีความชัดเจน (PaintYouStudio, 2561b)

และในส่วนของผลงานสามมิติ สร้างสรรค์ผลงานด้วยวิธีการตัดเย็บเสื้อผ้า (Clothing D.I.Y.) และการรีเมคเสื้อผ้า (Clothing Remake) แล้วนำไปสร้างสรรค์เป็นเสื้อผ้าชิ้นใหม่ด้วยเทคนิคการเย็บด้วยมือ (Hand Sewing) ให้เกิดเป็นเครื่องแต่งกายใหม่โดยการนำเสื้อผ้ามือสองที่เหลือใช้มาประยุกต์ร่วมกับความคิดสร้างสรรค์และทฤษฎีทางศิลปะ

ประเภทของงานศิลปะ

ผลงานศิลปะชุดนี้จัดอยู่ในประเภทศิลปะอัศจรรย์ หรือ อัศจรรย์ศิลป์ (Fantastic Art) ศิลปะประเภทนี้ได้รับการนิยามอย่างเคร่งครัดโดยนักวิชาการตั้งแต่สมัยของซูล์ แวร์น และเอช จี เวลส์ เดิมจำเพาะแต่งงานจิตรกรรมและภาพประกอบ ปัจจุบันมีการขยายรวมไปถึงภาพถ่ายศิลปะ ประเภทนี้มีเนื้อหาที่เกี่ยวกับแฟนตาซี, แฟนตาซีเชิงวิทยาศาสตร์, จินตนาการ, ภาวะกึ่งฝัน, มโนทัศน์เหนือจริง และศิลปะเชิงกอธิค ซึ่งมีที่มาจากประเภทของงานศิลปะแบบสัญลักษณ์นิยมของสมัยวิคตอเรีย (วิกิพีเดีย, 2567b)

ด้านแนวความคิด

ความรักและความอบอุ่นจากสถาบันครอบครัวเป็นรากฐานหรือจุดเริ่มต้นของการเติบโตของมนุษย์ ที่กล่อมเกลาความเป็นตัวตนของผู้วิจัย นำไปสู่การมองเห็นคุณค่าของสรรพสิ่งต่างๆ ที่อยู่รอบตัว ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติ มนุษย์กับสรรพสัตว์ มนุษย์กับสังคม และมนุษย์กับเทคโนโลยี ทั้งหมดนี้มีความเชื่อมโยงกันและส่งผลกระทบต่ออนาคตของสรรพสิ่งบนโลกใบนี้ในระยะยาว

แหล่งข้อมูล

1. เครื่องแต่งกายต้นแบบที่ประดิษฐ์ร่วมกับคุณแม่
2. หนังสือหรือบทความทางวิชาการ
3. แหล่งข้อมูลออนไลน์
4. สิ่งแวดล้อมรอบตัว

อุปกรณ์ที่ใช้ในการค้นคว้า

1. อุปกรณ์ในการสืบค้นและบันทึกข้อมูล ได้แก่ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ และสมุดบันทึก
2. อุปกรณ์สร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะ ได้แก่ ดินสอ โคร่งเฟรมซึ่งผ้าใบ พู่กัน ทราย ผสมสี จานสี สีน้ำมัน น้ำมันลินสีด สีอะคริลิก วานิชเคลือบผลงาน และวัสดุในการสร้างสรรค์ผลงานสามมิติ

บทที่ 2

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์ผลงาน

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้ของผู้วิจัย เป็นการศึกษาค้นคว้าข้อมูลที่เกี่ยวข้องในการสร้างสรรค์ผลงานโดยเริ่มต้นจากการศึกษาความหมายของความรักและความอบอุ่นจากสถาบันครอบครัวซึ่งเป็นรากฐานหรือจุดเริ่มต้นของการเติบโตของมนุษย์ที่หล่ออมเกลาคือความเป็นตัวตนของผู้วิจัย และนำไปสู่การมองเห็นคุณค่าของสรรพสิ่งต่างๆรอบตัว โดยได้ศึกษาเกี่ยวกับประเด็นที่สนใจ ซึ่งเป็นรายละเอียดของผลงานแต่ละชิ้นโดยจำแนกออกเป็น 4 หัวข้อ ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติ มนุษย์กับสรรพสัตว์ มนุษย์กับสังคม และมนุษย์กับเทคโนโลยี ทั้งหมดนี้มีความเชื่อมโยงกันและส่งผลกระทบต่ออนาคตของสรรพสิ่งบนโลกใบนี้ในระยะยาว รวมถึงการศึกษารูปแบบการสร้างสรรคผลงานศิลปะของศิลปินที่มีความเกี่ยวข้องกับประเด็นที่ผู้วิจัยศึกษา ซึ่งเป็นการบูรณาการการเรียนรู้ระหว่างความเป็นศาสตร์และศิลป์ เพื่อสร้างสรรค์สิ่งใหม่ที่มีความเชื่อมโยงกับศาสตร์อื่นๆ อย่างหลากหลายและเกิดประโยชน์สูงสุดทั้งต่อตนเองและผู้อื่น

สุนทรียะแห่งความรักความอบอุ่นในครอบครัว

เริ่มต้นจากอิทธิพลจากแรงบันดาลใจด้านแนวความคิดจากบทความวิชาการที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับครอบครัว ผู้วิจัยได้ศึกษาจากวารสารวิชาการ Veridian E-Journal สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ มหาวิทยาลัยศิลปากร เรื่อง สุนทรียะแห่งความรักความอบอุ่นในครอบครัว (Aesthetics of Love and Warmth in the Family) เขียนโดยลาก อำไพรัตน์, เมตตา สุวรรณศรี และสรณรงค์ สิงหเสนี ได้เขียนในมุมมองของผู้สร้างสรรค์ผลงาน และให้คำนิยามไว้ว่าสถาบันครอบครัวถือเป็นรากฐานสำคัญที่มีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อสังคมโลก เพราะครอบครัวเป็นจุดเริ่มต้นของชีวิตและมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อมวลมนุษยชาติ โดยเฉพาะในช่วงวัยเยาว์ที่เต็มไปด้วยความรู้สึกที่ละเอียดอ่อน ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อพัฒนาในด้านต่างๆ เช่น ความคิด จิตสำนึก อุนิสัย และบุคลิกภาพของบุคคลในอนาคต การอบรมและการปลูกฝังในครอบครัวจะมีผลต่อบุคลิกภาพทั้งภายนอกและภายในของบุคคล รวมถึงมีอิทธิพลต่อการทำงานของสังคมในอนาคตด้วย ผู้สร้างสรรค์ผลงานมีความเข้าใจในความสำคัญของวัยเยาว์ที่ได้รับการหล่อหลอมจากทั้งประสบการณ์ดีและร้าย ซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่สร้างบุคลิกภาพและทัศนคติในปัจจุบัน และด้วยความตระหนักถึงความสำคัญนี้ ผู้สร้างสรรค์

จึงเลือกที่จะสร้างผลงานจิตรกรรมชุด "สุนทรียะแห่งความรักและความอบอุ่นในครอบครัว" (Aesthetics of Love and Warmth in the Family) เพื่อกระตุ้นให้ตนเองและผู้ชมตระหนักถึงคุณค่าของสถาบันครอบครัว ซึ่งจะช่วยสร้างความอบอุ่นให้แก่สมาชิกในครอบครัว ทำให้ทุกคนรู้สึกปลอดภัยภายใต้อ้อมกอดของครอบครัว และเมื่อครอบครัวมีความอบอุ่น รากฐานของชีวิตจะแข็งแรง สมาชิกในครอบครัวก็จะสามารถส่งต่อความอบอุ่นนั้นให้แก่สังคมได้ในที่สุด (ลาภอำไพรัตน์ et al., 2562)

ศิลปะภาพพิมพ์ที่สะท้อนความรักความอบอุ่นของแม่

นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาบทความจากสารรักษ์วัฒนธรรม คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ และออกแบบแฟชั่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เรื่อง ศิลปะภาพพิมพ์ : ภาพสะท้อนความรัก ความอบอุ่นของแม่ (Art Appreciation Printmaking: Reflex of Love and Warmth from a Mother) เขียนโดยอาจารย์ก้องเกียรติ มหาอินทร์ บทความนี้ผู้เขียนพรรณนาถึงความประทับใจในผลงานศิลปะของศาสตราจารย์(เกียรติคุณ)ประหยัด พงษ์ดำ ศิลปินแห่งชาติสาขาทัศนศิลป์ (ภาพพิมพ์) ผลงานของท่านได้รับการยอมรับทั้งในประเทศและระดับนานาชาติด้วยทัศนะทางความงามและกระบวนการสร้างสรรค์ของผลงานศิลปะภาพพิมพ์แกะไม้ (Wood Cut Printing) ถ่ายทอดเรื่องราวเกี่ยวกับวิถีชีวิตชนบทไทย และความรักความอบอุ่นของครอบครัว สืบเนื่องมาจากการที่ท่านเป็นคนต่างจังหวัดสัมผัสกับบรรยากาศแบบพื้นบ้าน อีกทั้งได้ให้ทัศนะถึงความงามทางศิลปะว่าขึ้นอยู่กับความรู้สึกของแต่ละบุคคล โดยผลงานศิลปะที่ถ่ายทอด ความรักความอบอุ่นของแม่ มีที่มาในการสร้างสรรค์ผลงานมาจากเบื้องลึกภายในจิตใจของท่าน อาจารย์ประหยัดเก็บผ้าชิ้นของแม่ไว้ได้หมอนหนุนนอนตลอดเวลา ความรู้สึกที่มีต่อแม่ การแสดงออกถึง ความรัก ความอบอุ่น ความเอื้ออาทรของแม่ที่มีต่อลูก ความเรียบง่ายที่งดงาม ความอบอุ่นของโหนดที่ยังคงสงบนิ่งแต่แฝงไปด้วยพลังแห่งความรักอันยิ่งใหญ่ของแม่ได้ถูกถ่ายทอดผ่านผลงานศิลปะภาพพิมพ์แกะไม้ชุดนี้ สะท้อนถึงความรักของแม่ที่มีต่อลูกนั้นยิ่งใหญ่ เป็นความรักที่บริสุทธิ์ ไม่เคยเปลี่ยนแปลง และไม่หวังสิ่งตอบแทน นอกจากนี้ที่กล่าวมาแล้วเราประชาชนคนไทยยังมีแม่ของแผ่นดิน คือ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ที่ทรงทุ่มเทเพื่อให้ประชาชนคนไทยได้มีคุณภาพชีวิตที่ดีและทรงอุปถัมภ์บำรุงการศึกษาแก่เด็กไทยที่พิการและด้อยโอกาสทางการศึกษาด้วยทรัพย์ส่วนพระองค์ และทรงมีพระราชปณิธานแน่วแน่ที่จะสร้างสังคมไทยให้เข้มแข็งในการแก้ปัญหาอย่างยั่งยืน พระองค์จึงเปรียบเสมือน

แม่คนที่สองของพวกเรา “แม่ของแผ่นดิน” ที่ให้ทุกสิ่งทุกอย่างโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน (ก้องเกียรติ มหาอินทร์, 2553)

ครอบครัวอบอุ่นด้วยแนวคิด ความสุข 8 ประการ

และอีกหนึ่งบทความวิชาการที่ผู้วิจัยได้ศึกษา ได้แก่ บทความเขียนเกี่ยวกับครอบครัวอบอุ่น ด้วยแนวคิด ความสุข 8 ประการ โดยรองศาสตราจารย์ ดร.อริวัฒน์ เจียวิวรรธน์กุล รองผู้อำนวยการ ฝ่ายบริหาร จากกองบริหารงานทั่วไป สถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว มหาวิทยาลัยมหิดล กล่าวถึงความสำคัญของสถาบันครอบครัว ซึ่งถือเป็นหน่วยที่สำคัญที่สุดของสังคม ที่ทำหน้าที่ปลูกฝังค่านิยมที่ถูกต้องแก่สมาชิกครอบครัว รวมถึงการสร้างความสุข ความรัก ความผูกพัน และความสมานฉันท์ที่เกิดขึ้นภายในครอบครัว โดยนิยามคำว่า ครอบครัวอบอุ่น หรือ ครอบครัวที่ผู้คนพึงปรารถนา ให้ความหมายในแง่ของการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัว ได้แก่ การมีครอบครัวที่มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน มีความผูกพัน เอาใจใส่ มีเวลาทำกิจกรรมร่วมกัน สนทนาอย่างเอื้ออาทร มีความกตัญญู มีระเบียบวินัย และปราศจากความรุนแรงในครอบครัว นอกจากนี้สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) ได้มีการสนับสนุนการดำเนิน โครงการพัฒนาและส่งเสริมการจัดการความรู้เพื่อสนับสนุนสุขภาวะองค์กร หรือ องค์กรแห่งความสุข (Happy Workplace) ด้วยแนวคิดความสุข 8 ประการ (Happy 8) โดยมีหลักแนวคิดให้คนทำงานใน องค์กรเปรียบเสมือนสมาชิกคนหนึ่งครอบครัว และผู้บริหารเปรียบเสมือนหัวหน้าครอบครัว ซึ่งเป็น การพัฒนาที่ครอบคลุมทั้งในมิติร่างกาย จิตใจ สติปัญญา และสังคม ควบคู่ไปกับบทบาทและหน้าที่ใน ครอบครัว เพื่อสร้างสมดุลระหว่างการทำงานและการใช้ชีวิตส่วนตัว แบ่งได้เป็นประการ ได้แก่ สุขภาพดี น้ำใจดี ผ่อนคลายดี ใฝ่รู้ดี สุขสงบดี การเงินดี ครอบครัวดี และสังคมดี ดังนั้น หัวหน้า ครอบครัวและสมาชิกครอบครัวทุกคนต้องสามารถจัดการสมดุลความสุขในชีวิตได้อย่างเหมาะสม ทั้ง เรื่องส่วนตัว เรื่องงาน และครอบครัว ทุกคนต้องมีส่วนร่วมในการดูแลช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เคารพ กฎกติกาที่กำหนดร่วมกัน เสริมสร้างและรักษาบรรยากาศที่ดีในครอบครัว จึงจะนำไปสู่การเป็น ครอบครัวที่อบอุ่นอย่างยั่งยืน (กองบริหารงานทั่วไป มหาวิทยาลัยมหิดล, 2567)

ผลจากการศึกษาและวิเคราะห์บทความที่ได้ศึกษาข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยได้ตระหนักถึงความสำคัญของความรักความอบอุ่นจากสถาบันครอบครัวมากยิ่งขึ้น ตลอดจนนำไปสู่การมองเห็นคุณค่าของสรรพสิ่งต่างๆรอบตัว ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติ มนุษย์กับสรรพสัตว์ มนุษย์กับสังคม และมนุษย์กับเทคโนโลยี อีกทั้งได้มีการศึกษารายละเอียดเพิ่มเติมในแต่ละประเด็นเพื่อนำมาพัฒนาต่อยอดในการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม ดังนี้

ประเด็นที่ 1 มนุษย์กับธรรมชาติ

นิทรรศการ “สงขลา:2525”

ผู้วิจัยได้ศึกษานิทรรศการศิลปะร่วมสมัยล่าสุดของอาจารย์อำมฤทธิ ชูสุวรรณ ศิลปินแห่งชาติ สาขาทัศนศิลป์ (จิตรกรรม-สื่อผสม) ประจำปี 2563 ในชื่อนิทรรศการ “สงขลา:2525” จัดแสดงระหว่างวันที่ 17 มีนาคม – 30 เมษายน พ.ศ. 2568 ณ บ้านสามพี่น้อง (บ้านเลขที่ 132-136) ถนนนครใน ชุมชนเมืองเก่าสงขลา เป็นนิทรรศการศิลปะร่วมสมัยที่นำเสนอรูปแบบ เทคนิค วิธีการความคิด ที่มีการพัฒนาต่างไปจากศิลปะแบบดั้งเดิม โดยใช้สุนทรียภาพแบบชนบทเดิมบูรณาการร่วมกับความคิดและรูปแบบใหม่ เกิดเป็นสุนทรียภาพใหม่ในผลงานศิลปะที่สามารถสะท้อนความเปลี่ยนแปลงทางสังคม เทคโนโลยี วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมตามยุคสมัยที่เข้าถึงผู้คนได้หลากหลายมากขึ้น นำไปสู่การรวมแก้ไขปัญหาสังคม ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ปัญหาขยะ พลาสติกและโพลีในทะเลสาบสงขลา ซึ่งเป็นปัญหาที่ต้องได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน โดยต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ทั้งชุมชน รัฐบาล และภาคเอกชน เพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศ และคุณภาพชีวิตของคนในพื้นที่ นิทรรศการ “สงขลา:2525” จึงเป็นนิทรรศการศิลปะที่ใช้ความคิดสร้างสรรค์ ผสมผสานกับสติปัญญา และอารมณ์ที่ละเอียดอ่อน รวมทั้งการวิเคราะห์ปัญหาอย่างรอบคอบ จึงสร้างสรรค์ผลงานศิลปะชุดนี้ขึ้น ไม่เพียงแต่นำเสนอความงามแบบดั้งเดิม หากแต่เป็นเรื่องราวที่สร้างสรรค์ขึ้นเพื่อย้ำเตือนอนาคตของมนุษย์กับธรรมชาติ (อำมฤทธิชูสุวรรณ, 2568)

นิทรรศการ “ร่องรอยผู้มาเยือน”

ผู้วิจัยได้ศึกษานิทรรศการ “ร่องรอยของผู้มาเยือน” ของรองศาสตราจารย์วรารุณี ไตรูวงศ์ อาจารย์จากภาควิชาจิตรกรรม มหาวิทยาลัยศิลปากร ศิลปินนำเสนอภาพที่สะท้อนถึงความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์และธรรมชาติ โดยเฉพาะธรรมชาติของต้นไม้และใบหญ้า พร้อมทั้งสะท้อนปัญหา

สิ่งแวดล้อม โดยผลงานจิตรกรรมเหล่านี้เป็นการแสดงถึงการกระทำและความพยายามของมนุษย์ในการสร้างร่องรอยต่างๆบนผืนผ้าใบ ซึ่งเป็นการสะท้อนถึงการรับรู้ปัญหาที่ไม่สามารถคาดเดาได้ในอนาคต แต่สามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในปัจจุบันได้เพียงเล็กน้อยและยอมรับร่องรอยของสิ่งที่เกิดขึ้นในอดีต (ContestWar, 2568)

เครื่องนุ่งห่มจากดิน

และผู้วิจัยได้ศึกษาการผลิตเครื่องนุ่งห่มจากดิน โดยดร.ขจรศักดิ์ นาคปาน อาจารย์ประจำหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการออกแบบ คณะมัณฑนศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับรางวัลการวิจัยแห่งชาติ รางวัลผลงานประดิษฐ์คิดค้น ระดับดี สาขาปรัชญา ประจำปี 2565 จากสำนักงานการวิจัยแห่งชาติ (วช.) กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม เครื่องนุ่งห่มจากดิน เป็นการพัฒนาดิน และนวัตกรรมการใช้ดินสังเคราะห์เมลานิน ในฐานะวัสดุสิ่งทอทดแทน เพื่อสร้างสรรค์เครื่องนุ่งห่มแห่งอนาคต ผ่านการสังเคราะห์เส้นใยธรรมชาติและเมลานินจากแบคทีเรียชนิดดี ให้กลายเป็นวัสดุสิ่งทอทดแทน จัดแสดงผลงานในงานวันนักประดิษฐ์ ณ ศูนย์นิทรรศการและการประชุมไบเทค บางนา กรุงเทพมหานคร โดยเกิดจากแนวความคิดแฟชั่นหมุนเวียนที่กำลังเป็นที่นิยม นำมาใช้ในการวางแผนและออกแบบการผลิตเครื่องนุ่งห่ม เพื่อลดการเกิดของเสียและมลพิษ เนื่องจากการผลิตเสื้อผ้าจากวัสดุที่ปลอดภัยและสามารถนำกลับมาใช้ใหม่ เป็นการเพิ่มระยะเวลาการใช้งานเสื้อผ้า รวมถึงการนำเสื้อผ้าเก่ามาผลิตเป็นเสื้อผ้าใหม่ ที่เป็นวงจรหมุนเวียนต่อเนื่อง เพื่อเป็นการใช้ทรัพยากรอย่างเกิดประโยชน์สูงสุด เพื่อลดผลกระทบทางด้านสิ่งแวดล้อม และลดค่าใช้จ่ายในการซื้อเสื้อผ้าให้มีความคุ้มค่าในการใช้จ่ายมากขึ้น นวัตกรรมการใช้ดินสังเคราะห์เมลานิน เป็นการมุ่งเน้นผลลัพธ์แห่งการสร้างสรรค์นวัตกรรมจากความรู้เชิงวิทยาศาสตร์ โดยศึกษาวงจรความสมบูรณ์และการแปรเปลี่ยนคุณสมบัติของดิน ผ่านกระบวนการทดลอง สังเคราะห์เส้นใยธรรมชาติ และเมลานินจากแบคทีเรียชนิดดีให้กลายเป็นวัสดุสิ่งทอทดแทนหรือเซลล์ลูโลสชีวภาพ ซึ่งเป็นการเพิ่มคุณค่าและมูลค่าของฐานทรัพยากรธรรมชาติ ตลอดจนการพัฒนาผลลัพธ์ด้วยสุนทรียศาสตร์แห่งการออกแบบให้เกิดเป็นผลิตภัณฑ์แฟชั่นที่ยั่งยืนซึ่งมีความเป็นมิตรกับร่างกายมนุษย์และสามารถย่อยสลายได้ตามธรรมชาติ นวัตกรรมนี้ถูกนำไปตรวจสอบมาตรฐานการทดสอบเจไอเอสและประเมินคุณภาพตามเกณฑ์การยอมรับของบริษัท ไทยวาโก้ จำกัด (มหาชน) ผลลัพธ์ที่ได้มีความแข็งแรงและคงทน ความคงทนของสี และมีความปลอดภัยจากสีและสารเคมีอันตราย และมีแนวทางต่อยอดในอนาคตด้วยการออกแบบและผลิตสินค้า ที่ได้มาตรฐานด้วย

เทคโนโลยีสะอาด รวมถึงการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างเกิดประสิทธิภาพสูงสุด (ผู้จัดการออนไลน์, 2565)

ผลจากการค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล จากนิทรรศการศิลปะของศิลปินที่ผู้วิจัยได้นำมาศึกษา และการสร้างสรรค์นวัตกรรมเครื่องนุ่งห่มจากดินนั้น ทำให้ผู้วิจัยได้ตระหนักถึงปัญหาสิ่งแวดล้อมในปัจจุบันที่กำลังทวีความรุนแรงขึ้น โดยเริ่มจากการตระหนักถึงปัญหาของสิ่งแวดล้อมที่ใกล้ตัว เช่น มลภาวะทางอากาศ ปัญหาขยะที่ไม่ถูกกำจัดอย่างถูกต้อง ปัญหาจากอุตสาหกรรมสิ่งทอ รวมถึงการใช้ทรัพยากรธรรมชาติที่มากเกินไป ปัญหาเหล่านี้สามารถแก้ไขได้จากการร่วมมือจากทุกคน ในการมีความรับผิดชอบต่อโลกใบนี้ โลกที่เป็นที่อยู่อาศัยของพวกเราทุกคน โดยเริ่มต้นจากจุดเล็กๆ เช่น การสนับสนุนผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมตามกำลังที่สามารถทำได้ การรีเมค ดีไอวาย เสื้อผ้าเหลือใช้ให้กลับมาสวมใส่อีกครั้ง ซึ่งเป็นวิธีการที่ผู้วิจัยสนใจในการนำมาประยุกต์ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน วิธีการเหล่านี้จะช่วยลดปริมาณขยะที่มาจากเสื้อผ้า รวมถึงการปลูกฝังจิตสำนึกแก่เยาวชนจากครอบครัวให้เป็นพลเมืองที่มีคุณภาพ การใส่ใจธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจึงเป็นการแสดงออกถึงความรัก ความห่วงใย ทั้งต่อตนเองและผู้อื่นได้อีกวิธีหนึ่ง ดังนั้น ความรัก ความอบอุ่น ความห่วงใย ที่มนุษย์รู้สึกต่อคนที่เรารัก จะนำไปสู่ความใส่ใจและการมองเห็นคุณค่าในสิ่งแวดล้อมรอบตัวเช่นกัน

ประเด็นที่ 2 มนุษย์กับสรรพสัตว์

เทพเจ้าแมวจากประวัติศาสตร์อียิปต์โบราณ

ผู้วิจัยได้ศึกษาประวัติศาสตร์ศิลปะอียิปต์โบราณ เกี่ยวกับตำนานเทวีบาสเตต (Bastet) หรือเทพเจ้าแมวของอียิปต์โบราณ คำว่าเทวี เป็นคำสุภาพสำหรับเทพเจ้าที่เป็นเพศหญิง เทวีบาสเตตเป็นเทพเจ้าแห่งความรักและความอุดมสมบูรณ์ เนื่องจากสมัยก่อนอียิปต์มีการทำไร่เพาะปลูก แล้วเก็บเกี่ยวผลผลิตไว้ในยุ้งฉาง ซึ่งจะมีหนู งู หรือสัตว์ที่มาแทะกินพืชผลผลิตจนเน่าเสีย ส่งผลกระทบต่อเกษตรกรรมของมนุษย์ อีกทั้งยังเป็นพาหะนำโรคต่างๆ ชาวอียิปต์จึงต้องการเลี้ยงแมวไว้จัดการปัญหาเหล่านี้โดยเฉพาะ จากแมวป่าจึงกลายมาเป็นแมวบ้าน ตามตำราทำนายโบราณของชาวอียิปต์กล่าวว่า เทพรา (Ra) เป็นเทพแห่งดวงอาทิตย์ ต้องต่อสู้กับบงูยักษ์อะโปฟิส (Apophis) ที่มาขวางการเดินทางโดยการแปลงกายเป็นแมวเพศผู้ หากชนะก็จะนำแสงสว่างมาสู่วันรุ่งขึ้น หากแพ้จะเกิดสุริยุคราส งูจึงเป็นสัญลักษณ์ของปีศาจ และแมวเป็นสัตว์ศักดิ์สิทธิ์ของสุริยเทพ ส่วนพาซต์ (Pasht) หรือ จันทรเทวี เป็นแมวเพศเมียและเป็นมเหสีของเทพรา พาซต์ จึงเปรียบเสมือนเนตรของเทพรา

โดยจะใช้แสงอาทิตย์ในดวงตาส่องทางให้เทพราเดินทางได้สะดวก นอกจากนี้ เทวีบาสท์ยังมีอีกภาคหนึ่ง นามว่า เซคเม็ท (Sekhmet) ลักษณะศีรษะเป็นสิงโตเพศเมีย ร่างกายเป็นคน เซคเม็ทเป็นเทพีแห่งนักรบ (Warrior) ได้รับเทวโองการให้คอยขจัดคนชั่วผู้คิดกบฏต่อองค์สุริยเทพ ชาวอียิปต์นั้นให้ความสำคัญและเคารพแวมมากๆ แวมนั้นปรากฏในอักษรเฮียโรกลิฟฟิกของชาวอียิปต์ คำว่า “Miu” หรือ “Mua” มาจากการเลียนเสียงร้องของแวม และประเทศอียิปต์ได้มีการออกกฎหมายห้ามทำร้ายแวม หากผู้ใดฆ่าแวมจะถูกลงโทษอย่างรุนแรง (TrueID, 2563)

นิทรรศการ “Mammals”

ผู้วิจัยได้ศึกษารูปแบบผลงานจากนิทรรศการ “Mammals” หรือ “สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม” ของศิลปินวิษณุ พงษ์ หนูนนท์ จัดแสดงที่พิพิธภัณฑสถานศิลปะร่วมสมัย (Museum of Contemporary Art Bangkok: MOCA) ที่ผสมผสานความเป็นศิลปะวิทยาศาสตร์และสังคมศาสตร์เข้าด้วยกัน อีกทั้งยังสะท้อนถึงความสำคัญของวิวัฒนาการโดยการเลี้ยงลูกด้วยนม และการทำงานของหัวใจที่เป็นพื้นฐานสำคัญ ผลงานถูกนำเสนอในอัตราส่วน 1 ต่อ 4 เพื่อสะท้อนความยิ่งใหญ่ของธรรมชาติและความแปรปรวนของมนุษย์ โดยเชื่อมโยงกฎฟิสิกส์ เคมี และชีววิทยาเป็นรากฐานของชีวิต นำเสนอผ่านเทคนิคทางประติมากรรมเป็นหลัก และได้นำกลวิธีทางจิตรกรรมสีน้ำมันไปใช้ผสมร่วมด้วย จึงจัดอยู่ในประเภทงานประติมากรรมสื่อผสม (Amarin34HD, 2568)

สุนัขทหารกับการกิจด้านความมั่นคง

นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาบทความจากกองทัพบก เป็นบทความให้ความรู้เกี่ยวกับสุนัขทหารกับการกิจด้านความมั่นคง หรือเป็นที่รู้จักในชื่อสุนัขเคโนน (K-9) ซึ่งเป็นชาวต่างชาติในช่วงที่ผู้วิจัยเขียนวิทยานิพนธ์เล่มนี้พอดี สุนัขเคโนน (K-9) เป็นหนึ่งในกำลังสำคัญในการกิจช่วยเหลือและค้นหาผู้รอดชีวิต จากเหตุการณ์แผ่นดินไหวและเหตุการณ์สำคัญต่างๆของประเทศ โดยที่มาของคำว่าเคโนน (K-9) มาจากคำว่า “Canine” ในภาษาละติน หมายถึง “สุนัข” จนกลายเป็นรหัสเรียกขานของสุนัขทหารที่ปฏิบัติภารกิจร่วมกับมนุษย์ เปรียบเสมือนกำลังพลคู่ใจ สุนัขเคโนน (K-9) มีประสาทรับรู้ รูป รส กลิ่น เสียงเป็นอาวุธ และที่สำคัญที่สุด คือ การมีหัวใจที่ภักดีและความพร้อมปฏิบัติหน้าที่เมื่อได้รับคำสั่ง กองพันสุนัขทหาร กรมการสัตว์ทหารบก อำเภอบางบาล จังหวัดนครราชสีมา เป็นพื้นที่ฝึกและกำกับดูแลสุนัขทหารเพื่อใช้ในการกิจด้านความมั่นคง และงานกู้ภัยร่วมกับหน่วยงานต่างๆ สุนัขแต่ละตัวจะต้องผ่านการคัดเลือกจากพันธุ์ประวัติและโครงสร้างร่างกายที่สมบูรณ์ จากนั้นจึงเข้าสู่

การฝึกลูกสุนัข (Puppy Training Program) ตั้งแต่อายุ 2-3 เดือน ในการเรียนรู้การทำงานร่วมกับมนุษย์ การตอบสนองต่อสิ่งเร้า และทักษะเฉพาะทางในสถานการณ์จำลอง เพื่อประเมินก่อนเข้าสู่การปฏิบัติการจริง ลงประจำในหน่วยพื้นที่ต่างๆทั่วประเทศ มีหน้าที่ในการสนับสนุนภารกิจด้านความมั่นคง ได้แก่ สนับสนุนวิธี, สนับสนุนรักษาความปลอดภัย และสุนัขหน้าที่พิเศษ สุนัขทหารมีอายุการทำงานเฉลี่ย 8 ปี ก่อนจะปลดประจำการ และกลับมาอยู่ในการดูแลของกองพันทหารจนสิ้นอายุขัยอย่างอบอุ่นเปรียบเสมือนสมาชิกในครอบครัว ส่วนสุนัขที่ไม่ผ่านเกณฑ์ในแต่ละปีจะถูกนำมาจัดกิจกรรมประมูลหาบ้าน เพื่อให้พวกเขาได้อยู่ในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับทั้งร่างกายและจิตใจ (กองทัพบก, 2568)

4 ประโยชน์ เสริมจินตนาการเด็กด้วยสวนสัตว์

และผู้วิจัยได้ศึกษาบทความจากกรมกิจการเด็กและเยาวชน เป็นบทความเกี่ยวกับ 4 ประโยชน์ เสริมจินตนาการเด็กด้วยสวนสัตว์ สวนสัตว์เป็นแหล่งเรียนรู้นอกห้องเรียนที่สามารถเสริมสร้างและต่อยอดการเรียนรู้ของเด็กๆได้มากยิ่งขึ้น เนื่องจากการได้เห็นการเคลื่อนไหว ขนาด รูปร่างของตัวสัตว์จริงๆ นอกจากความเพลิดเพลินแล้วยังได้ประโยชน์อีกหลายๆด้าน ได้แก่

1. การพัฒนาทักษะทางด้านภาษา เช่น การอธิบายพฤติกรรม ลักษณะเฉพาะของสัตว์ เป็นการเรียนรู้และจดจำคำศัพท์ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
2. การส่งเสริมการสังเกตและการค้นหาคำตอบ ความหลากหลายของสัตว์แต่ละชนิดและพฤติกรรมของสัตว์ จะช่วยกระตุ้นความอยากรู้อยากเห็น และเกิดการตั้งคำถามกับพ่อ แม่ ผู้ปกครองมาก อีกทั้งเป็นการสร้างปฏิสัมพันธ์ภายในครอบครัวมากยิ่งขึ้น
3. การเชื่อมโยงการเรียนรู้กับบริบทในชีวิตจริง เด็กๆจะสังเกตข้อมูลระหว่างสัตว์ที่ได้ศึกษาในตำราหรือสื่อออนไลน์กับสัตว์จริงๆ ทำให้การเรียนรู้จับต้องได้และมีความตรงประเด็นยิ่งขึ้น
4. กระตุ้นให้เกิดปฏิสัมพันธ์ทางสังคม การได้ออกมาทำกิจกรรมและเรียนรู้กลับบ้าน เป็นการได้ร่วมสนทนาและแบ่งปันข้อสังเกตกับผู้อื่น และเป็นการเพิ่มความสัมพันธ์ที่ดีภายในครอบครัว จึงเป็นกิจกรรมที่ดี สามารถช่วยส่งเสริมความทรงจำที่ดีได้อีกทางหนึ่ง (กรมกิจการเด็กและเยาวชน, 2567)

จากการได้ศึกษานิทรรศการศิลปะเกี่ยวกับสัตว์ การได้ไปสวนสัตว์กับครอบครัว การได้สังเกตชีวิตของสัตว์ในชีวิตประจำวัน และการได้ศึกษาบทความให้ความรู้ ผู้วิจัยจึงได้ตระหนักถึงความสำคัญของการอยู่ร่วมกันของมนุษย์และสัตว์ในด้านของการสร้างความสัมพันธ์ที่เป็นมิตร หรืออาจมีความผูกพันที่เปรียบเสมือนสมาชิกในครอบครัว มีการพึ่งพาอาศัยกันและมีส่วนร่วมช่วยในการพัฒนาคุณภาพ

ชีวิตความเป็นอยู่ของมนุษย์ในหลายๆด้าน เช่น การเกษตร การแพทย์ การบำบัด การศึกษา การทหารและตำรวจ เป็นต้น

ผู้วิจัยได้เกิดความตระหนักว่า มนุษย์เราจึงต้องใส่ใจในคุณภาพชีวิตของสัตว์ด้วยความรัก ความเมตตา ไม่ส่งเสริมการทารุณสัตว์ รวมถึงการให้ความรักความเมตตาแก่สัตว์จรจัดเพื่อไม่ให้สัตว์เหล่านี้เกิดความทุกข์และทำร้ายมนุษย์ สนับสนุนการนำสัตว์จรจัดไปเลี้ยง หรือการมีสถานที่รับเลี้ยง สัตว์จรจัดเพื่อให้สัตว์จรจัดได้มีคุณภาพชีวิตที่ดีและไม่สร้างปัญหาแก่ผู้อื่น ปัญหาเหล่านี้สามารถแก้ไขได้โดยเริ่มต้นจากการปลูกฝังให้เป็นผู้ที่มีความรักและความเมตตาต่อสรรพสัตว์ร่วมโลก แต่ทั้งนี้ต้องไม่เป็นสัตว์อันตรายที่เป็นพาหะนำโรค ครอบครัวยุคใหม่มีความรู้สึกรักและมีความรักความผูกพัน เช่นเดียวกับครอบครัวของมนุษย์

ประเด็นที่ 3 มนุษย์กับสังคม

แนวความคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวความคิดปรัชญาในการทำงานตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง เศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวพระราชดำริในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 9 ที่พระราชทานเป็นแนวทางในการพัฒนาแนวการดำรงอยู่และการปฏิบัติตนของประชาชนทุกระดับ ตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชน จนถึงระดับในการพัฒนาและการบริหารประเทศ ให้ดำเนินไปในทางสายกลาง โดยความพอเพียง หมายถึง 1. ความพอประมาณ 2. ความมีเหตุผล 3. การมีระบบภูมิคุ้มกันในตนเองที่ดีต่อผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอก ประกอบกับการมีเงื่อนไขของการตัดสินใจ 2 ประการ ได้แก่ 1. เงื่อนไขความรู้ 2. เงื่อนไขคุณธรรม ในการตัดสินใจและดำเนินกิจกรรมต่างๆ จะต้องอาศัยความรู้ ความรอบคอบ และความระมัดระวังในการนำวิชาการมาใช้ในการดำเนินการทุกขั้นตอน และขณะเดียวกันจะต้องเสริมสร้างพื้นฐานจิตใจของคนในชาติ ให้มีคุณธรรม ซื่อสัตย์สุจริต มีความรอบรู้ มีความอดทน มีความเพียร มีสติ มีปัญญา และมีความรอบคอบ เพื่อความสมดุลและความพร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทางด้านวัตถุ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมจากโลกภายนอกได้ (มูลนิธิชัยพัฒนา, 2560)

ในมุมมองของผู้วิจัย แนวความคิดจากปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ของในหลวงรัชกาลที่ 9 เป็นแนวความคิดที่ผู้วิจัยถูกสอนจากครอบครัวมาตั้งแต่วัยเด็กจนถึงปัจจุบันก็ยังสามารถนำมาปรับใช้ได้ทั้งชีวิตส่วนตัว ครอบครัว หรือการทำงาน เพื่อดำรงตนและปฏิบัติตนให้สมดุลกับรายรับของตนเอง

ให้มีภูมิคุ้มกันกับความเปลี่ยนแปลงทางด้านต่างๆ รวมถึงการใช้เวลาและทรัพยากรที่มีอยู่อย่างคุ้มค่า และเกิดประโยชน์สูงสุด ดังนั้น การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับใช้ในชีวิตประจำวัน หรือ การนำมาปรับใช้ในครอบครัว จะส่งผลให้เยาวชนเติบโตได้อย่างสมดุล การตระหนักถึงคุณค่าแห่งภูมิปัญญาของบรรพบุรุษ ที่ได้วางรากฐานและแนวทางไว้เป็นอย่างดี ซึ่งพวกเราสามารถนำมาประยุกต์ปรับใช้ หรือพัฒนาให้เหมาะสมกับตนเองและสภาพแวดล้อมในปัจจุบันได้อย่างสร้างสรรค์และยั่งยืน

สายสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยและประเทศภูฏาน

ผู้วิจัยได้ศึกษาพระราชกรณียกิจของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 10 และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินี ทรงขับเครื่องบินพระที่นั่งด้วยพระองค์เอง เสด็จเยือนราชอาณาจักรภูฏาน (Kingdom of Bhutan) อย่างเป็นทางการ ระหว่างวันที่ 25 ถึง 28 เมษายน พ.ศ.2568 ตามคำทูลเชิญของสมเด็จพระราชาธิบดีจิกมี เคเซอร์ นัมเกล วังชุก (Jigme Khesar Namgyel Wangchuck) พร้อมด้วยการต้อนรับที่เปี่ยมไปด้วยไมตรีจิตและวัฒนธรรมอันงดงามของประเทศภูฏาน สะท้อนถึงสายสัมพันธ์ระหว่างประเทศที่ถักทอสายใยแห่งพระราชไมตรีอย่างอบอุ่น แน่นแฟ้นเสมือนพี่น้องที่มีความเข้าใจกัน ประเทศไทยและประเทศภูฏานนั้นมีแนวทางที่คล้ายกัน คือ การพึ่งพาตนเองอย่างพอเพียง การไม่ตกเป็นเครื่องมือของฝ่ายใด และการสร้างภูมิคุ้มกันผ่านการพัฒนาจากภายใน โดยชาวภูฏานได้เลือกเพลง “จับมือไว้” ของไทย มาใช้ในการแสดงต้อนรับเสด็จ เป็นสัญลักษณ์สำคัญว่า การจับมือกันไว้ด้วยหัวใจที่เชื่อมั่นในความสันติ ความพอเพียง และการก้าวเดินร่วมกันอย่างไม่หวั่นไหว คือพันธสัญญาร่วมกันในวันที่โลกกำลังจะเปลี่ยนไป (THESTATESTIMES, 2568)

จากบทความข้างต้นที่ผู้วิจัยได้ศึกษา ทำให้ผู้วิจัยเกิดความตระหนักถึงความสำคัญของการใช้ชีวิตด้วยความพอเพียง การรักษากัลยาณมิตรที่ดี การรักษาความเป็นเอกลักษณ์ของตนเองแต่เปิดใจเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ รอบตัวที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนา การยึดมั่นในความมั่นคงและจุดยืนของตนเอง สิ่งเหล่านี้จะช่วยสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีในการดำเนินชีวิตอย่างยั่งยืน

นิทรรศการ “Chud Thai Through the Ages”

ผู้วิจัยได้ศึกษาบทความข่าวพระราชสำนัก เกี่ยวกับนิทรรศการ “Chud Thai Through the Ages” ณ สถานเอกอัครราชทูตไทย ณ กรุงลอนดอน ระหว่างวันที่ 12-18 พฤษภาคม พ.ศ. 2568

เปิดให้เข้าชมโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย โดยทีมภัณฑารักษ์และเจ้าหน้าที่อนุรักษ์จากพิพิธภัณฑ์ผ้าฯ ร่วมกับทีมงานจากสถานเอกอัครราชทูตไทยในสหราชอาณาจักร ได้ทำงานร่วมกันอย่างใกล้ชิด ตั้งแต่การออกแบบนิทรรศการ ไปจนถึงการขนย้าย การติดตั้งฉลองพระองค์และวัตถุจัดแสดงต่างๆอย่างประณีต เพื่อให้ผู้เข้าชมได้ชมความงดงามของฉลองพระองค์ของสมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าสิริวัณณวรี นารีรัตนราชกัญญา นอกจากนี้ยังได้รับความร่วมมือจากสถาบันส่งเสริมศิลปหัตถกรรมไทย (องค์การมหาชน) ในการจัดเตรียมกิจกรรมเชิงปฏิบัติการต่าง ๆ ที่จะจัดขึ้นตลอดระยะเวลาการแสดงผลนิทรรศการ นิทรรศการ "Chud Thai Through the Ages" ไม่เพียงเป็นส่วนหนึ่งของ London Craft Week 2025 เท่านั้น หากยังสะท้อนให้เห็นถึงความมุ่งมั่นและความภาคภูมิใจในการเผยแพร่มรดกทางวัฒนธรรมอันล้ำค่าของไทยสู่สายตาชาวต่างประเทศ เนื่องในโอกาสครบรอบ 170 ปีแห่งความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างประเทศไทยและสหราชอาณาจักรอีกด้วย (QueenSirikitMuseumofTextiles, 2568)

จากการศึกษาศึกษาบทความความงามพระราชสำนัก เกี่ยวกับนิทรรศการ “Chud Thai Through the Ages” เป็นนิทรรศการที่มีความน่าสนใจและสะท้อนถึงความงามในวัฒนธรรมการแต่งกายของไทย ผ่านการจัดแสดงชุดไทยในแต่ละยุคสมัยโดยมีการนำเสนอความประณีต ตั้งแต่การใช้ลวดลายผ้า สีสันทัน รวมถึงการตกแต่งด้วยเครื่องประดับที่ละเอียดอ่อน การเลือกใช้วัสดุที่มีความหมายทางวัฒนธรรม และการใช้วัสดุที่มาจากธรรมชาติ เช่น ผ้าฝ้าย ผ้าไหม เป็นต้น ซึ่งเป็นความงามที่เป็นเอกลักษณ์และมีความเชื่อมโยงกับธรรมชาติได้อย่างลงตัว ชุดไทยเป็นสัญลักษณ์ของอัตลักษณ์และความภาคภูมิใจในวัฒนธรรมไทย ไม่เพียงแต่ความงามในเชิงกายภาพ แต่ยังสะท้อนถึงวิถีชีวิตของคนไทยในแต่ละยุคสมัยอีกด้วย สื่อถึงการพัฒนาและการเปลี่ยนแปลงของสังคมไทยที่มีการปรับตัวตามยุคสมัยอย่างมีเอกลักษณ์ในตนเอง

แนวความคิด เก่ง ดี มีสุข

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวความคิด เก่ง ดี มีสุข 3 หลักเพิ่มความฉลาดทางอารมณ์ (Emotional Quotient: EQ) ให้หัวใจแข็งแรง จากมูลนิธิหัวใจแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ เก่ง ดี มีสุข คือ การฝึกตนให้ อารมณ์ดี และมีความสุข ส่งผลให้มีสุขภาพร่างกายรวมทั้งสุขภาพหัวใจที่ดี การมีอารมณ์ดีจากจิตใจที่ดี โดยไม่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน แสดงถึงความฉลาดทางอารมณ์ หรือ EQ ย่อมาจาก Emotional Quotient ได้แก่ การอดทนรอคอย ความสามารถในการมองโลกในด้านบวก ความรู้จักเข้าใจตนเอง ความเห็นใจผู้อื่น ความสามารถในการแก้ปัญหาและความคับข้องใจ โดย

สำนักงานพัฒนาระบบข้อมูลข่าวสารสุขภาพแห่งประเทศไทย ได้มีการแยกแยะความความฉลาดทางอารมณ์ไว้อย่างละเอียดและเพื่อความเข้าใจที่ง่ายขึ้น ได้แก่ ความเก่ง ความดี และความสุข เพื่อให้ตนเองและผู้คนรอบข้างมีสุขภาพกายและสุขภาพใจที่ดีไปด้วยกันอย่างยั่งยืน (มูลนิธิหัวใจแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์, 2564)

จากการศึกษาบทความข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยได้ตระหนักถึงหลักในการพัฒนาตนเองให้เป็นคนที่ดีขึ้นและการรู้จักมองโลกในแง่ดี จะช่วยให้จิตใจเราแจ่มใสมากขึ้น อีกทั้งเป็นวิธีการรับมือกับอุปสรรคที่เราไม่สามารถควบคุมได้ แนวความคิด เก่ง ดี มีสุข จึงเป็นหลักการใช้ชีวิตที่ทำให้มีสุขภาพกายและสุขภาพใจที่แข็งแรงไปพร้อมๆกัน

การเรียนการสอนที่เกี่ยวกับคุณธรรมจริยธรรม

และผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารเผยแพร่ความรู้ เรื่อง การเรียนการสอนที่เกี่ยวกับคุณธรรมจริยธรรม จากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง กล่าวไว้ว่า คุณธรรม จริยธรรม เป็นสิ่งสำคัญที่ทุกวิชาชีพควรให้ความสำคัญ โดยเฉพาะครูและอาจารย์ที่จะต้องปลูกฝังลูกศิษย์ ให้เป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ คุณธรรม จริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต เพื่อการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข การปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม แก่นักศึกษาอย่างสม่ำเสมอ ควบคู่ไปกับการพัฒนาในส่วนอื่นๆจะช่วยลดปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นได้ โดยพระพรหมคุณาภรณ์ (ประยุทธ์ ปยุตฺโต) กล่าวถึง บทบาทของครู-อาจารย์ ในยุคของการเปลี่ยนแปลงทางสังคมปัจจุบันไว้ว่า ครู-อาจารย์ ต้องชี้นำชีวิตที่ดีงามแก่นักศึกษา และปลูกความเป็นผู้ใฝ่รู้ใฝ่เรียนแก่นักศึกษา ดังนั้น ครู-อาจารย์ ในสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา จึงไม่อาจปฏิเสธภาระหน้าที่ที่สำคัญในด้านการปลูกฝังนักศึกษาให้มีคุณธรรม จริยธรรม นอกเหนือจากการเรียนการสอนด้านวิชาการ (คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2568)

ในมุมมองของผู้วิจัยนั้น สถาบันครอบครัวและสถาบันทางการศึกษาจึงเป็นสถาบันที่มีความสำคัญในการช่วยพัฒนาเยาวชนให้เติบโตเป็นพลเมืองที่ดีและมีคุณภาพของสังคม เพราะเป็นวัยที่กำลังเรียนรู้และสามารถปรับตัวได้ดี การให้ความสำคัญกับการศึกษาที่มีคุณภาพ ควบคู่ไปกับการพัฒนาให้เยาวชนมีคุณธรรมและจริยธรรม ฝึกการอยู่ร่วมกันด้วยความเมตตา มีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น ย่อมเป็นสิ่งที่ดี และผู้วิจัยเชื่อว่าส่งผลต่อการพัฒนาสังคมของพวกเราในระยะยาว

ประเด็นที่ 4 มนุษย์กับเทคโนโลยี

จิตรกรรมดิจิทัล

ผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะด้วยเทคนิคจิตรกรรมดิจิทัล (Digital Painting) เป็นงานจิตรกรรมที่ศิลปินสร้างสรรค์โดยใช้เครื่องมือเทคโนโลยีที่หลากหลาย เช่น การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะจากคอมพิวเตอร์ (Computer) แท็บเล็ต (Tablet) สมาร์ทโฟน (Smartphone) หรือเครื่องมือทางเทคโนโลยีอื่น ๆ ที่สามารถพัฒนางานศิลปะไปสู่ความร่วมมือได้ ศิลปินที่สร้างสรรค์ผลงานด้วยเทคนิคจิตรกรรมดิจิทัล และมีชื่อเสียงชาวอังกฤษ คือ เดวิด ฮอกนีย์ (David Hockney) เป็นศิลปินด้านการวาดภาพประกอบ นักออกแบบละครเวที ช่างภาพ ดีไซน์เนอร์ ฯลฯ ในช่วงทศวรรษ 1960 เดวิดเป็นหนึ่งในศิลปินคนสำคัญที่มีส่วนในการเคลื่อนไหวศิลปะป๊อป อาร์ต (Pop Art) รวมถึงการเรียนรู้การใช้งานเทคโนโลยีใหม่ๆ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานของเขา เพื่อสร้างสิ่งใหม่ๆ จากรูปแบบเดิม เช่น หุ่นนิ่ง ภาพบุคคล ทิวทัศน์ โดยการทำให้วัตถุเหล่านี้กลับมามีความร่วมมือ ด้วยการเปลี่ยนอุปกรณ์และวิธีการสร้างสรรค์ผลงาน รวมถึงการไม่หยุดพัฒนาตนเองในการนำศิลปะและตนเองเข้าไปสู่โลกเทคโนโลยีดิจิทัล (พิมพ์ปวีณสุนทรธรรมรัตน์, 2564)

จากการศึกษารูปแบบการสร้างสรรค์ผลงานด้วยเทคนิคจิตรกรรมดิจิทัล (Digital Painting) และเดวิด ฮอกนีย์ (David Hockney) ศิลปินที่เป็นแบบอย่างทางด้านนี้ ผู้วิจัยพบว่าการปรับตัวและเรียนรู้เทคโนโลยีใหม่ๆ ให้เหมาะสมกับอาชีพและความสามารถนั้นเป็นสิ่งที่ดีในการพัฒนาทักษะและความสามารถตนเองให้ดียิ่งขึ้น เพราะโลกปัจจุบันได้มีเทคโนโลยีใหม่ๆ เกิดขึ้นตลอดเวลา

หุ่นยนต์ตำรวจดูแลความปลอดภัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาบทความจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เกี่ยวกับหุ่นยนต์ตำรวจ “พ.ต.อ. นครปฐม พลอดภัย” หรือหุ่นยนต์ตำรวจดูแลความปลอดภัย (Robocop AI Police Cyborg 1.0) ในช่วงเทศกาลสงกรานต์ที่ผ่านมา ซึ่งเป็นอีกหนึ่งเทศกาลที่ให้ความสำคัญกับครอบครัว บริเวณถนนต้นสน จังหวัดนครปฐม โดยสำนักงานตำรวจแห่งชาติ กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 7 และตำรวจภูธรจังหวัดนครปฐม ร่วมกับเทศบาลนครนครปฐม ได้มีการเปิดตัวและทดลองใช้หุ่นยนต์ตำรวจที่มีกล้องปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence: AI) อัจฉริยะรอบตัว มีความสามารถในการรวบรวมและประมวลผลข้อมูลจากกล้องวงจรปิด (Closed-Circuit Television: CCTV) บริเวณรอบๆพื้นที่ ด้วยระบบปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence: AI) อยู่ในสมองของไซเบอร์ก

(Cyborg) ที่มีความล้ำสมัย ได้แก่ การจดจำใบหน้า การแจ้งเตือน และการติดตามบุคคลต้องสงสัย การตรวจจับอาวุธที่ก่อให้เกิดความอันตราย การตรวจจับพฤติกรรมที่อาจก่อให้เกิดความรุนแรง เพื่อช่วยรักษาความปลอดภัยของประชาชน (สำนักงานตำรวจแห่งชาติ, 2568)

จากการศึกษาการทำงานของหุ่นยนต์ตำรวจ ผู้วิจัยพบว่าการนำความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับอาชีพเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด อีกทั้งยังเป็นการบูรณาการทักษะที่หลากหลายในการสร้างนวัตกรรมและสิ่งประดิษฐ์ เพื่ออำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะในด้านการรักษาความปลอดภัย จะช่วยเสริมสร้างความมั่นใจแก่ครอบครัวของประชาชนในช่วงเทศกาลสงกรานต์มากยิ่งขึ้น

ยุทธศาสตร์สุขภาพดิจิทัล

ผู้วิจัยได้ศึกษาบทความเกี่ยวกับยุทธศาสตร์สุขภาพดิจิทัล กระทรวงสาธารณสุข (Digital Health) สุขภาพดิจิทัลนั้นเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อคุณภาพและความยั่งยืนในระบบการดูแลสุขภาพ อันเกิดจากการใช้เทคโนโลยีทางการแพทย์รูปแบบใหม่อย่างมีประสิทธิภาพและสร้างสรรค์ สามารถช่วยชีวิตและทำให้ประชาชนมีสุขภาพที่ดีขึ้น แม้เทคโนโลยีอาจดูเหมือนเป็นสิ่งที่ไร้ตัวตน แต่ในอีกมุมมองหนึ่ง เทคโนโลยีกลับมีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนและเชื่อมโยงมนุษย์เข้าด้วยกันในฐานครอบครัวและสังคม ปัจจุบันการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการดูแลสุขภาพจึงได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง (ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข, 2564-2568)

จากการศึกษาบทความเกี่ยวกับยุทธศาสตร์สุขภาพดิจิทัล ผู้วิจัยพบว่ายุทธศาสตร์สุขภาพดิจิทัลนั้นเป็นการเพิ่มการเข้าถึงการบริการทางด้านสุขภาพ ประสิทธิภาพทางการวินิจฉัย การรักษาที่แม่นยำขึ้น การบริหารจัดการข้อมูลผู้ป่วย รวมถึงการส่งเสริมการดูแลสุขภาพเชิงป้องกัน ดังนั้น การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในระบบการแพทย์อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ นับเป็นกลไกสำคัญที่ช่วยส่งเสริมสุขภาพะทั้งทางร่างกายและจิตใจของประชาชน อันนำไปสู่การมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นและสามารถใช้ชีวิตร่วมกับครอบครัวหรือคนที่เรารักและห่วงใยได้อย่างยั่งยืนในระยะยาว

ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในชีวิตประจำวัน

จากการสังเกตการใช้เทคโนโลยีในชีวิตประจำวัน ผู้วิจัยพบว่าความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในปัจจุบันมีบทบาทสำคัญในการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัว แม้ว่าจะอยู่ห่างไกลกัน สามารถติดต่อสื่อสารกันได้อย่างสะดวกและรวดเร็วมากยิ่งขึ้น เช่น การติดต่อผ่านทางโทรศัพท์หรือแอปพลิเคชันต่างๆ ปัจจุบันผู้คนสามารถแบ่งปันเรื่องราว ความรู้สึก และประสบการณ์ในชีวิตประจำวัน รวมถึงการรับรู้ข่าวสารหรือเหตุการณ์ต่างๆ ในสังคมร่วมกันได้มากขึ้น

และอีกหนึ่งปัจจัยที่สำคัญในยุคปัจจุบัน คือ การนำเทคโนโลยีมาปรับใช้ให้เหมาะสมกับอาชีพของตนเอง จะช่วยให้การทำงานมีประสิทธิภาพ สะดวก รวดเร็ว และมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น เริ่มต้นจากการศึกษาความต้องการและลักษณะงานของตนเอง จากนั้นเลือกเทคโนโลยีที่ใช้งานสะดวกและคุ้มค่า นำมาทดลองและปรับใช้ให้เข้ากับวิธีการทำงานของตนเอง หากมีข้อสงสัยเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยี ควรหาความรู้หรือศึกษาวิธีการเพิ่มเติม และลองวิเคราะห์ผลลัพธ์ว่าการใช้เทคโนโลยีดังกล่าวสามารถอำนวยความสะดวกในการทำงานได้มากน้อยเพียงใด

การตระหนักถึงคุณค่าของสรรพสิ่งต่างๆ รอบตัว

ชีวิตประจำวันที่เราล้อมไปด้วยสรรพสิ่งต่างๆ ที่อาจดูธรรมดาเกินกว่าจะสังเกตเห็น ผู้คนที่หลากหลาย และวัฒนธรรมที่มีคุณค่า แต่เมื่อเราสังเกตให้ลึกซึ้งไป จะตระหนักได้ว่าสิ่งเล็กๆ รอบตัวนั้นล้วนมีความสำคัญและมีความสัมพันธ์กัน เช่น ธรรมชาติที่เขียวชอุ่ม บ้านที่ให้ความอบอุ่น หรือคำสอนจากผู้ใหญ่ที่สะท้อนถึงภูมิปัญญาอันลึกซึ้ง การตระหนักถึงคุณค่าของสิ่งเหล่านี้ จะทำให้เรามองเห็นถึงความสำคัญของการรักษาไว้ซึ่งสิ่งที่ดีงาม ทั้งการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม การสืบสานประเพณีอันดีงาม หรือการดำรงไว้ซึ่งคุณธรรมและจริยธรรม เช่น ความซื่อสัตย์ ความอดทน และความเมตตา อย่างไรก็ตาม การรักษาเพียงอย่างเดียวอาจไม่เพียงพอ หากเราไม่สามารถปรับให้เหมาะสมกับยุคสมัย การนำสิ่งดีงามเหล่านี้มาปรับใช้กับชีวิตประจำวันจึงเป็นสิ่งสำคัญ เช่น การนำแนวคิดแบบพอเพียงของในหลวงรัชกาลที่ 9 มาประยุกต์ใช้กับการวางแผนการเงิน หรือการใช้เทคโนโลยีเพื่อช่วยเผยแพร่วัฒนธรรมไทยให้คนรุ่นใหม่เข้าใจและเห็นคุณค่ามากยิ่งขึ้น การตระหนักรู้ การรักษา และการพัฒนาเช่นนี้ ไม่เพียงแต่ช่วยให้เราดำรงชีวิตอย่างมีเอกลักษณ์และมีคุณค่า แต่ยังช่วยสร้างสังคมที่ดีและยั่งยืนต่อไปในอนาคตอีกด้วย

จากประเด็นทั้งหมดที่ผู้วิจัยสนใจและได้ศึกษาหาข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อนำมาเป็นองค์ความรู้ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนั้น แสดงให้เห็นถึงการตระหนักรู้ถึงคุณค่าของสิ่งต่างๆรอบตัว การรักษาไว้ซึ่งสิ่งที่ดีงาม รวมถึงการนำมาปรับใช้และพัฒนาให้เหมาะสมกับตนเอง

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้ข้อสรุปจากการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ว่า “สถาบันครอบครัว” เป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญของชีวิตในการกลม่อเมลาและพัฒนาบุคคลให้เติบโตเป็นพลเมืองที่ดีและมีคุณภาพในสังคม การเติบโตในครอบครัวที่มีความรัก ความอบอุ่น และการสนับสนุนในทางที่ถูกต้อง จะนำไปสู่การพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อมให้น่าอยู่อย่างยั่งยืนต่อไป

บทที่ 3

วิธีการในการสร้างสรรค์

จากการศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์ผลงานในบทที่ 2 ประกอบกับการศึกษาเกี่ยวกับการสร้างสรรค์ทางศิลปะ ผู้วิจัยจึงกำหนดรูปแบบและวิธีการในการสร้างสรรค์ผลงานที่มีความเชื่อมโยงกับแนวความคิดและเทคนิควิธีการ ดังนี้

การเก็บรวบรวมข้อมูลที่เป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงาน

การได้เดินทางกลับบ้านและการได้ใช้เวลาอยู่ร่วมกับครอบครัวทั้งช่วงก่อนและระหว่างการผลิตผลงานของผู้วิจัย โดยบันทึกเป็นงานศิลปะรูปแบบภาพถ่าย

ภาพที่ 1 ภาพครอบครัวของผู้วิจัยที่บ้านสวนจังหวัดแพร่
(ที่มา: ญาตาวี แจ้งชูศักดิ์, 2567)

บ้านสวนเป็นสถานที่พักผ่อนของครอบครัวของผู้วิจัย อีกทั้งยังเป็นสถานที่ที่มีความผูกพันตั้งแต่วัยเด็ก คุณพ่อคุณแม่ในวัยเกษียณอายุราชการมีงานอดิเรกคือการไปบ้านสวนปลูกผักและผลไม้บางชนิดไว้ทานเอง ท่านดูแลบ้านสวนแห่งนี้ด้วยความรักความอบอุ่น และเป็นแบบอย่างในการใช้ชีวิตอยู่กับธรรมชาติอย่างเรียบง่ายอย่างมีความสุข

นอกจากบ้านที่จังหวัดแพร่แล้ว การเดินทางไปเยี่ยมคุณปู่คุณย่าที่จังหวัดพัทลุง เปรียบเสมือนการได้ไปพักผ่อนหย่อนใจท่ามกลางธรรมชาติ ได้เห็นบรรยากาศสวนยางพารา ได้ชมวิว และชมนกน้ำที่ทะเลน้อย ได้ทานไข่ปลาทอดของโปรด และได้รับของที่ระลึกเป็นกระเป๋าสานกระจูดสวยๆฝีมือคุณย่าและคุณน้า ระหว่างการเดินทางมีเรื่องราวใหม่ๆ วัฒนธรรมใหม่ๆมากมายให้ได้เรียนรู้ รวมถึงการต้อนรับอย่างอบอุ่นใจ

ภาพที่ 2 ภาพการเดินทางไปบ้านคุณปู่คุณย่าที่จังหวัดพัทลุง
(ที่มา: ญาตาวิ แจ้งชูศักดิ์, 2566)

และช่วงที่เรียนปริญญาโท ชั้นปีที่ 1 ซึ่งตรงกับช่วงบรรยากาศวันรับปริญญาของผู้วิจัยและเพื่อนๆ ในมุมมองของผู้วิจัย วันรับปริญญานับเป็นอีกหนึ่งวันของครอบครัวที่พ่อแม่ลูกได้อยู่ร่วมกันอย่างพร้อมหน้าพร้อมตาในวันที่ลูกประสบความสำเร็จในการศึกษา โดยมีครอบครัวเป็นส่วนหนึ่งของความสำเร็จ การรับปริญญาหรือการสำเร็จการศึกษาจึงเป็นอีกหนึ่งสิ่งที่ลูกอยากตอบแทนพระคุณและทำให้พ่อแม่ภูมิใจ

ภาพที่ 3 ภาพครอบครัวของผู้วิจัยในวันรับปริญญา
(ที่มา: ญาติาวี แจ้งชูศักดิ์, 2566)

ภาพที่ 4 ภาพครอบครัวในแต่ละช่วงวัยของผู้วิจัย
(ที่มา: ญาติภาพวีดิทัศน์, 2542 - 2567)

ผู้คนมากมายหลากหลายที่ผ่านเข้ามาในชีวิต เปลี่ยนผ่านไปเรื่อยๆตามกาลเวลาและสถานการณ์ต่างๆของชีวิต การแยกย้ายกันไปเติบโตตามเส้นทางของตนเอง แต่ไม่ว่าจะช่วงเวลาไหนๆ ครอบครัวก็仍将คอยเป็นกำลังใจ สนับสนุน และอยู่เบื้องหลังความสำเร็จของผู้วิจัยเสมอ

การแสดงแสดงความห่วงใย ความรัก ความอบอุ่นแก่สมาชิกในครอบครัวในวันที่ทุกคนยังอยู่ พร้อมหน้าพร้อมตาจึงเป็นสิ่งที่ดี รวมถึงการมีเวลาให้กับครอบครัวอยู่เสมอ การตระหนักและเห็นคุณค่าของความรักความอบอุ่นจากสถาบันครอบครัวจึงเป็นสิ่งที่สำคัญในการพัฒนาสุขภาพใจ

ภาพที่ 5 ภาพบรรยากาศบ้านที่จังหวัดแพร่ สัตว์เลี้ยง และตุ๊กตาโอบอุ้มจิตใจของผู้วิจัย
(ที่มา: ญาติาวี แจ้งชูศักดิ์, 2567)

ในมุมมองของผู้วิจัยนั้น “บ้าน” เป็นมากกว่าที่อยู่อาศัยแต่เป็นสถานที่ที่มีความผูกพันและให้ความอบอุ่นทางกายและใจด้วยแสงแดด พื้นที่สีเขียว กลิ่นธรรมชาติ และความรักจากครอบครัว “สัตว์เลี้ยง” เป็นหนึ่งในสมาชิกครอบครัวที่ให้ความเพลิดเพลินและเยียวยาจิตใจมนุษย์ และ “ตุ๊กตาโอบอุ้มจิตใจ” (สโรชาพรรณพิสิฐ, 2565) เป็นอีกหนึ่งสิ่งที่มีคุณค่าทางจิตใจของผู้วิจัยในช่วงเวลาที่ต้องใช้ชีวิตลำพัง การได้ใช้เวลาอยู่ที่บ้านกับครอบครัวจึงเป็นช่วงเวลาที่มีความมากที่สุด

ภาพที่ 6 ภาพบรรยากาศบ้านที่จังหวัดแพร่ ดอกไม้ทานได้ และอาหารที่คุณแม่ทำให้ทาน
(ที่มา: ญาติาวี แจ้งชูศักดิ์, 2567)

บรรยากาศธรรมชาติ แสงแดด ต้นไม้ ดอกไม้ สัตว์ตัวเล็กตัวน้อยที่มาอาศัยรอบๆบ้าน รวมถึงอาหารที่แม่ชอบทำให้ทานเป็นรสชาติที่พิเศษไม่เหมือนใคร โดยเฉพาะเมนูจากไข่และผักเป็นเมนูที่อร่อยและมีประโยชน์

นอกจากการพักผ่อนที่บ้านแล้ว การได้ออกไปท่องเที่ยวเกี่ยวกับครอบครัวในวันหยุด เป็นการออกไปเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ สร้างความสัมพันธ์ที่ดีภายในครอบครัว และเป็นการบันทึกช่วงเวลาที่ดีๆ ร่วมกัน อีกทั้งเป็นการมองเห็นคุณค่าและเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวภายในประเทศ เช่น สถานที่ท่องเที่ยวธรรมชาติ หรือสวนสัตว์

ภาพที่ 7 ภาพการพักผ่อนกับครอบครัวในวันหยุดและวิวทิวทัศน์จังหวัดแพร่
(ที่มา: ญาดาวิ แฉงชูศักดิ์, 2567)

ภาพที่ 8 ภาพการพักผ่อนกับครอบครัวในวันหยุดที่สวนสัตว์ในจังหวัดเชียงใหม่
(ที่มา: ญาติาวี แจ่มชูศักดิ์, 2568)

การได้ออกไปเที่ยวหรือการออกไปใช้ชีวิตนอกบ้านแล้วได้เห็นรอยยิ้ม ได้เห็นครอบครัวที่อยู่ด้วยกันอย่างมีความสุข ทั้งครอบครัวของตนเองและผู้อื่น ทำให้ผู้วิจัยรู้สึกมีความสุขไปด้วย ทั้งหมดนี้ล้วนเป็นส่วนหนึ่งของแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของผู้วิจัย

ผู้วิจัยได้บันทึกความประทับใจจากทิวทัศน์ระหว่างการเดินทางกลับบ้านจังหวัดแพร่และจังหวัดพัทลุง ด้วยการเขียนภาพเทคนิคสีอะคริลิกบนผ้าใบที่ซึ่งบนโครงเฟรมขนาดเล็ก และนำมาจัดวางรวมกัน การได้ทดลองเขียนภาพบนโครงเฟรมซึ่งผ้าใบขนาดเล็กเป็นการได้ทดลองสิ่งใหม่ๆสำหรับผู้วิจัยที่มีความเพลิดเพลินและทำท่าย่อรูปแบบหนึ่ง

ภาพที่ 9 ภาพเขียนสีอะคริลิกทิวทัศน์จังหวัดแพร่และจังหวัดพัทลุง
(ที่มา: ญาดาวิ แฉงชูศักดิ์, 2567)

และช่วงเวลาที่กลับบ้านต่างจังหวัด ผู้วิจัยได้เขียนภาพให้คุณพ่อคุณแม่เป็นของขวัญตอบแทน เป็นภาพที่ผู้วิจัยตั้งใจเขียนและมีความสุขในการเขียนมากๆ

ภาพที่ 10 ภาพคุณแม่ นั่งเป็นนางแบบและขั้นตอนการเขียนภาพคุณแม่
(ที่มา: ญาดาวิ แฉงชูศักดิ์, 2567)

ภาพที่ 11 ภาพเขียนคุณแม่เทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ
(ที่มา: ญาดาวิ แจ้งชูศักดิ์, 2567)

ภาพที่ 12 ภาพคุณพ่อเป็นนายแบบในภาพเขียน
(ที่มา: ญาดาวิ แจ้งชูศักดิ์, 2567)

ภาพที่ 13 ภาพเขียนคุณพ่อเทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ
(ที่มา: ญาดาวิ แจงชูศักดิ์, 2567)

การได้ถ่ายทอดรอยยิ้มจากใบหน้าผู้เป็นนายแบบหรือนางแบบสู่ภาพเขียนบนผืนผ้าใบนั้น เป็นอีกหนึ่งสิ่งที่ทำให้ผู้สร้างสรรค์ผลงานศิลปะมีความสุข

การสร้างสรรค์เครื่องแต่งกายที่นำมาเป็นหุ่นนิ่งต้นแบบในผลงานจิตรกรรม

การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะรูปแบบสื่อผสม

เริ่มต้นจากการประดิษฐ์เครื่องแต่งกายที่นำมาเป็นหุ่นนิ่งต้นแบบในผลงานจิตรกรรม ด้วยรูปแบบสื่อผสม (Mixed Media Art) คือ การนำเทคนิคและวัสดุจากหลากหลายแขนงมาผสมผสานกันทั้งวัสดุจากธรรมชาติและวัสดุสังเคราะห์ ศิลปะรูปแบบสื่อผสมเป็นการสร้างสรรค์เป็นผลงานศิลปะโดยเน้นการจัดองค์ประกอบที่สะท้อนอารมณ์และความคิดสร้างสรรค์จากการใช้สื่อที่มีความหลากหลาย ซึ่งจะช่วยให้งานศิลปะมีความน่าสนใจและเพิ่มการรับรู้ของผู้ชม เนื่องจากการถ่ายทอดผลงานออกมาเป็นรูปแบบสามมิตินั้นจะทำให้ผู้ชมผลงานรับรู้และเข้าใจในสิ่งที่ศิลปินต้องการจะนำเสนอได้ดียิ่งขึ้น (VirtualSchoolOnline, 2568)

ศิลปะกับความร่วมมือ

ผลงานสามมิติชุดนี้ผู้วิจัยได้ต่อยอดมาจากการสร้างสรรค์ผลงานช่วงปริญญาตรีในหัวข้อศิลปะกับความร่วมมือ (Collaboration Art) โดยกระบวนการประดิษฐ์เครื่องแต่งกายร่วมกับคุณแม่ ผู้วิจัยเป็นผู้ออกแบบและสร้างสรรค์ลวดลายบนผืนผ้า ด้วยเทคนิคการพิมพ์ลวดลายไปไม้บนผืนผ้า ส่วนคุณแม่เป็นผู้ตัดเย็บเครื่องแต่งกายด้วยวิธีการดีไอวายเสื้อผ้า (Clothing D.I.Y.) การรีเมคเสื้อผ้า (Clothing Remake) และเย็บผ้าด้วยมือ (Hand Sewing)

ภาพที่ 14 ภาพการสร้างสรรค์ผลงานสามมิติร่วมกับคุณแม่ช่วงปริญญาตรี
(ที่มา: ญาดาวิ แจ้งชูศักดิ์, 2564)

กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานสามมิติในผลงานศิลปะชุดปัจจุบัน ผู้วิจัยได้พัฒนาต่อยอดรูปแบบ เรื่องราวบนเครื่องแต่งกายให้มีความสอดคล้องกับเนื้อหาของผลงานมากยิ่งขึ้น เช่น ความเป็นครอบครัว สัตว์เลี้ยง ถิ่นกำเนิด ธรรมชาติสิ่งแวดล้อม สังคม และความทันสมัยอย่างมีเอกลักษณ์

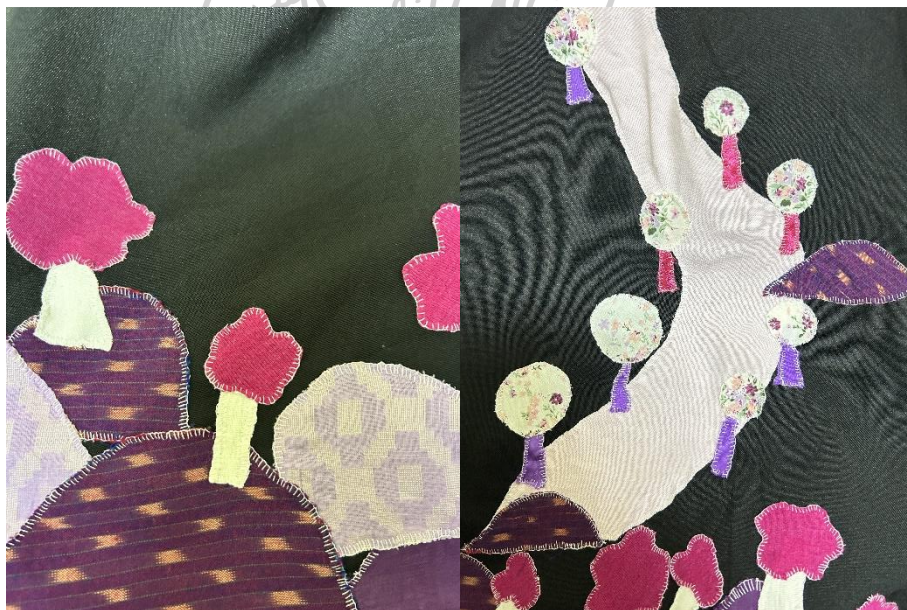
ภาพที่ 15 ภาพขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานสามมิติด้วยเทคนิคการเย็บผ้าของคุณแม่
(ที่มา: ญาดาวิ แจ้งชูศักดิ์, 2568)

ภาพที่ 16 ภาพรายละเอียดผลงานสามมิติด้วยเทคนิคการเย็บผ้าของคุณแม่และนางแบบน้องแมว
(ที่มา: ญาดาวิ แจ้งชูศักดิ์, 2567)

ภาพที่ 17 ภาพรายละเอียดผลงานสามมิติด้วยเทคนิคการเย็บผ้าของคุณแม่
(ที่มา: ญาดาวิ แจ้งชูศักดิ์, 2568)

ภาพที่ 18 ภาพรายละเอียดผลงานสามมิติด้วยเทคนิคการเย็บผ้าของคุณแม่
(ที่มา: ญาดาวิ แจ้งชูศักดิ์, 2568)

เมื่อพิจารณารายละเอียดของลวดลายของเสื้อผ้าเหลือใช้ ที่นำมาเย็บต่อกันบนเครื่องแต่งกาย จะเห็นได้ว่าผืนผ้าเหล่านี้ล้วนมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว สะท้อนลวดลายอันเป็นอัตลักษณ์ของผ้าไทยอย่าง ชัดเจน อีกทั้งยังเพิ่มความน่ารักและสดใสให้กับงานออกแบบเครื่องแต่งกายได้อย่างลงตัว

การประดิษฐ์เครื่องแต่งกายร่วมกับคุณแม่และครอบครัว ด้วยวิธีการดีไอวายเสื้อผ้า (Clothing D.I.Y.) การรีเมคเสื้อผ้า (Clothing Remake) และเย็บผ้าด้วยมือ (Hand Sewing) นอกจากนี้เป็นกิจกรรมที่สร้างความสัมพันธ์ที่ดีภายในครอบครัวแล้ว ยังเป็นการเพิ่มคุณค่าและมูลค่าให้กับเสื้อผ้าที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์ทั้งต่อตนเองและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอีกทางหนึ่ง

การสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม

การสร้างสรรค์ผลงานรูปแบบจิตรกรรม

การสร้างสรรค์ผลงานรูปแบบจิตรกรรม (Painting) เป็นงานศิลปะที่แสดงออกด้วยการวาดระบายสี รวมถึงการจัดองค์ประกอบต่างๆของภาพเขียน เพื่อสร้างภาพสองมิติที่ไม่มีคุณลักษณะหรืออนุหนา จิตรกรรมเป็นหนึ่งในแขนงของทัศนศิลป์ โดยผู้สร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม เรียกว่า จิตรกร (Painter) จอห์น แคนาดาเดย์ (John Canaday) ได้ให้ความหมายของคำว่าจิตรกรรมไว้ว่า จิตรกรรมคือการระบายชั้นสี ลาก บ้าย ขูด ขีด วัสดุ ลงบนพื้นระนาบรองรับ ภาพจิตรกรรมที่เก่าแก่ที่สุดและเป็นที่ยอมรับกันอยู่ที่ถ้ำโชเวต์ (Chauvet) ประเทศฝรั่งเศส มีอายุราว 32,000 ปี ลักษณะเป็นภาพที่สลักและระบายด้วยโคลนสีแดงและสีอ้อมดำ เขียนเป็นภาพม้า แรด สิงโต ช้างแมมมอธ ควาย และภาพมนุษย์ที่กำลังล่าสัตว์ และภาพจิตรกรรมที่เป็นที่จดจำแก่ผู้คนมากที่สุดในโลกตะวันตก คือ ภาพโมนาลิซา (Mona Lisa) เขียนโดยเลโอนาร์โด ดา วินชี (Leonardo da Vinci) ศิลปินชาวอิตาลี อีกทั้งเป็นผลงานยอดเยี่ยมของสมัยฟื้นฟูศิลปวิทยาในอิตาลี (Italian Renaissance)

งานจิตรกรรมสามารถจำแนกได้เป็น 2 ประเภท ตามลักษณะการสร้างสรรค์ผลงาน ได้แก่ ภาพวาด และภาพเขียน 1. จิตรกรรมภาพวาด (Drawing) คือ ภาพวาดเขียน ภาพวาดเส้น หรือเรียกทับศัพท์ภาษาอังกฤษว่า ดรออิง (Drawing) จำแนกย่อยได้อีก 2 ประเภท คือ ภาพวาดลายเส้น และการ์ตูน 2. จิตรกรรมภาพเขียน (Painting) เป็นการสร้างสรรค์ผลงาน 2 มิติ บนระนาบด้วยสี โดยมีสื่อตัวกลางระหว่างวัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้เขียน ได้แก่ จิตรกรรมสีน้ำ (Water Color Painting) จิตรกรรมสีน้ำมัน (Oil Color Painting) จิตรกรรมสีอะคริลิก (Acrylic Color Painting) จิตรกรรมฝาผนัง (Fresco Painting) และจิตรกรรมแผง (Panel Painting) (วิกิพีเดีย, 2567a)

การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะประเภทศิลปะอัศจรรย์

และผู้วิจัยได้กำหนดการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะประเภทศิลปะอัศจรรย์ หรือ อัศจรรย์ศิลป์ (Fantastic Art) ศิลปะประเภทนี้ได้รับการนิยามอย่างเคร่งครัดโดยนักวิชาการตั้งแต่สมัยของซูลล์ แวร์น และเอช จี เวลส์ เดิมจำเพาะแต่งงานจิตรกรรมและภาพประกอบ ปัจจุบันมีการขยายรวมไปถึงภาพถ่ายศิลปะประเภทนี้มีเนื้อหาที่เกี่ยวกับแฟนตาซี, แฟนตาซีเชิงวิทยาศาสตร์, จินตนาการ, ภาวะกึ่งฝัน, มโนทัศน์เหนือจริง และศิลปะเชิงกอธิค ซึ่งมีที่มาจากประเภทของงานศิลปะแบบสัญลักษณ์นิยมของสมัยวิคตอเรีย (วิกิพีเดีย, 2567b)

การสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมด้วยเทคนิคการวาดสด

และสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมด้วยเทคนิคการวาดสด (Alla Prima Painting) กล่าวโดยรวม คือ การวาดภาพจากหุ่นนิ่งต้นแบบให้เสร็จภายในระยะเวลาหนึ่ง ซึ่งวิธีการนี้ต้องอาศัยการวางแผนที่ดี ทักษะและชั่วโมงในการฝึกฝนที่มีประสิทธิภาพที่สุดของผู้เขียนรูป วิธีการนี้เป็นที่นิยมสอนในสถาบันศิลปะมาตั้งแต่สมัยโบราณจนถึงปัจจุบัน (PaintYouStudio, 2561a) โดยที่มาจากเทคนิคการวาดสด (Alla Prima Painting) มาจากภาษาอิตาลี แปลว่า ความพยายามครั้งแรก เป็นเทคนิคการวาดภาพโดยทาสีเป็นชั้น ใช้ในการวาดภาพสีน้ำมันที่ต้องใช้ความรวดเร็วในการทำงาน ต้องทำงานให้เสร็จแข่งกับเวลาที่สีชั้นแรกจะแห้ง ในทางประวัติศาสตร์ศิลปะ เทคนิคการวาดภาพสดได้รับการปฏิบัติฝึกฝนควบคู่ไปกับเทคนิคอื่นๆ และนิยมเขียนโดย จิตรกรชาวเนเธอร์แลนด์ยุคต้นๆ ได้แก่ ศิลปินยาน ฟาน เอย์ค (Jan Van Eyck) กับผลงานภาพเหมือนของอาร์โนลฟินี (Arnolfini Portrait) ตั้งแต่ช่วงกลางศตวรรษที่ 19 ที่เริ่มมีการใช้สีที่ผลิตในเชิงพาณิชย์ บรรจุในหลอดขนาดเล็ก มีหลายเฉดสี และมีความสะดวกต่อการเขียนภาพมากยิ่งขึ้น วิธีการนี้นิยมใช้กันอย่างแพร่หลายโดยศิลปินที่เขียนงานรูปธรรมและนามธรรม เพื่อสร้างสรรค์ผลงานให้เสร็จสมบูรณ์ในระยะเวลาหนึ่งภายในตอนขึ้นตอนเดียว (วิกิพีเดีย, 2568a)

ในมุมมองของผู้วิจัยนั้น วิธีการเขียนรูปด้วยเทคนิคการวาดสดเป็นวิธีการที่มีความพิเศษและมีความน่าสนใจ เนื่องจากเป็นการเขียนให้เห็นผลลัพธ์ของภาพเขียนวัตถุหนึ่งให้เสร็จภายในระยะเวลาหนึ่ง ต้องอาศัยการฝึกทักษะ สมาธิ และการวางแผนให้ดีระหว่างการทำงาน ซึ่งเป็นการฝึกวินัยและความพยายามของผู้วิจัยไปพร้อมๆ กับการสร้างสรรค์ผลงาน

สร้างสรรค์ผลงานร่วมกับรูปแบบการเขียนภาพที่เน้นเส้นและฟอร์มของวัตถุ

ผู้วิจัยได้นำมาประยุกต์ในการสร้างสรรค์ผลงานร่วมกับรูปแบบการเขียนภาพที่เน้นเส้นและฟอร์มของวัตถุ (Linear Painting) เป็นเทคนิคที่เปรียบเสมือนการวาดเส้นด้วยสี ทำให้ได้ภาพที่มีรายละเอียดสูงและมีความชัดเจนของรูปทรง (PaintYouStudio, 2561b) ยกตัวอย่างภาพเขียนของซานโตร บอตติเชลลี ชื่อภาพ The Birth of Venus ที่มีการเขียนรายละเอียดเส้นผมที่ละเอียด (ArtMastered, 2568)

เทคนิควิธีการเขียนภาพที่เน้นเส้นและฟอร์มของวัตถุ (Linear Painting) เป็นการนำทักษะและพื้นฐานทางศิลปะที่ได้ศึกษาในระดับปริญญาตรีมาประยุกต์ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะชุดนี้ โดยการบรรจงเขียนด้วยความประณีต เพื่อเน้นการแสดงถึงรูปทรงและสัดส่วนที่ชัดเจนของหุ่นนิ่ง ช่วยให้ผลงานมีความลึกซึ้งในเนื้อหาและความหมายทางศิลปะมากยิ่งขึ้น

การจัดองค์ประกอบของงานศิลปะ

และในส่วนของรูปแบบการจัดองค์ประกอบของงานศิลปะชุดนี้ ได้รับแรงบันดาลใจมาจากของเล่นในวัยเด็กของผู้วิจัย ได้แก่ ตุ๊กตาระดาษ (Paper Doll) และตุ๊กตาบาร์บี้ (Barbie Doll)

ตุ๊กตาระดาษ (Paper Doll) หมายถึง ของเล่นเสริมสร้างจินตนาการที่ผลิตจากกระดาษ ลักษณะคล้ายรูปร่างของคน และมีชิ้นส่วนของเสื้อผ้าแยกออกมาเป็นส่วนประกอบ ชิ้นส่วนเหล่านี้สามารถนำไปวางบนตัวตุ๊กตาได้ด้วยการสอดหรือพับมุมกระดาษระหว่างเสื้อผ้าและตัวตุ๊กตา ปัจจุบันตุ๊กตาระดาษถูกจัดให้อยู่ในหมวดของงานศิลปะและของสะสม อีกทั้งเป็นที่นิยมในกลุ่มของเด็ก เพราะ ราคาที่สามารถเข้าถึงได้ มีความสวยงาม ไม่ก่อให้เกิดอันตราย สามารถเสริมสร้างจินตนาการกับเด็กๆได้เป็นอย่างดี (วิกิพีเดีย, 2564)

และตุ๊กตาบาร์บี้ (Barbie) หมายถึง ตุ๊กตาที่จำลองรูปทรงมนุษย์ โดยสัดส่วนของตุ๊กตาจำลองจากขนาดคนจริงลงมา 6 เท่า มีความสูงโดยประมาณ 11.5 นิ้ว มีความโดดเด่นทางด้านการแต่งตัวตามแฟชั่น มีทั้งเพศชายและเพศหญิงในชื่อตัวละครเคนและบาร์บี้ตามลำดับ สร้างสรรค์โดยรูธแฮนด์เลอร์ (Ruth Handler) นักธุรกิจสาวชาวอเมริกัน และผลิตโดย บริษัท แมทเทล ในปี พ.ศ. 2502 แฮนด์เลอร์ได้รับแรงบันดาลใจในการประดิษฐ์ตุ๊กตาบาร์บี้มาจากความชื่นชอบเล่นตุ๊กตาระดาษของลูกสาว นอกจากการผลิตตุ๊กตาแล้วบาร์บี้ยังถูกนำไปสร้างเป็นซีรีส์ ภาพยนตร์ และภาพยนตร์แอนิเมชันอีกด้วย (วิกิพีเดีย, 2568b)

ภาพที่ 19 ภาพตุ๊กตาบาร์บี้ของผู้วิจัย
(ที่มา: ญาติาวี แจ่มชูศักดิ์, 2563)

ตุ๊กตากระดาษ (Paper Doll) และตุ๊กตาบาร์บี้ (Barbie Doll) จึงเป็นส่วนหนึ่งของแรงบันดาลใจในการจัดองค์ประกอบในผลงานศิลปะของผู้วิจัย อีกทั้งยังช่วยเสริมสร้างจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ในการจับคู่และออกแบบเสื้อผ้าให้มีความสอดคล้องกับเอกลักษณ์ของตุ๊กตาแต่ละตัวที่มีความหลากหลายและความงดงามในแบบของตนเอง

ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม

ผู้วิจัยได้ศึกษาและนำหลักการเขียนงานจิตรกรรมรูปแบบการวาดสด (Alla Prima Painting) และการเขียนภาพที่เน้นเส้นและฟอร์มของวัตถุ (Linear Painting) มาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับการสร้างสรรค์ผลงานของตนเอง โดยมีการเตรียมวัสดุอุปกรณ์และกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม ดังนี้

1. การถ่ายภาพหุ่นนิ่งต้นแบบที่สร้างสรรค์ร่วมกับคุณแม่และครอบครัว โดยผู้ที่เป็นแบบในภาพ คือตัวผู้วิจัยเอง ผู้วิจัยต้องการนำเสนอความภูมิใจ ความรัก ความอบอุ่นจากครอบครัวในมุมมองของลูกสาวที่ได้สวมใส่เสื้อผ้าที่คุณแม่ประดิษฐ์ให้ และนำเสนอถึงการใช้สัญญาตัวผู้วิจัยในการเป็นตัวแทนของความเชื่อมโยงความรักความอบอุ่นจากครอบครัวของผู้วิจัยและสังคม ในขั้นตอนนี้มีการติดตั้งแสงไฟที่มีความสมดุลทั้งโทนอุ่นและโทนเย็น เพื่อกำหนดทิศทางแสงและเงาของหุ่นนิ่งต้นแบบให้เป็นไปตามที่ผู้วิจัยต้องการสร้างสรรค์ และถ่ายภาพต้นแบบด้วยกล้องไร้กระจก (Mirrorless Camera) เพื่อให้สัดส่วนของหุ่นนิ่งในภาพมีความคมชัด สมจริง เพิ่มความสะดวกในการศึกษาโครงสร้างของหุ่นนิ่งให้เทียบเท่ากับการเขียนรูปจากหุ่นนิ่งของจริง

ภาพที่ 20 ภาพขั้นตอนการถ่ายภาพหุ่นนิ่งต้นแบบด้วยเทคนิคการถ่ายภาพ (Photography)
(ที่มา: ญาดาวิ แฉงชูศักดิ์, 2567)

และในส่วนของพื้นหลังภาพ ผู้วิจัยได้การนำชุดทำงานของคุณแม่มาจัดวางเป็นรูปทรงนามธรรม กำหนดทิศทางของแสงและเงา และถ่ายภาพมาเป็นต้นแบบในภาพเขียนสีน้ำมัน อีกทั้งเป็นการใช้หุ่นนิ่งที่มีความหมายที่ดีในตนเอง ชุดทำงานของแม่ที่เป็นพื้นหลังของภาพ หมายถึง แม่ผู้เป็นส่วนหนึ่งของแรงผลักดันที่สำคัญในชีวิตและความสำเร็จของผู้วิจัย แม่คือผู้เสียสละและมอบความรัก ความอบอุ่นแก่ครอบครัวโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน

ภาพที่ 21 ภาพชุดทำงานของคุณแม่ที่นำมาเป็นต้นแบบพื้นหลังของภาพเขียน
(ที่มา: ญาดาวิ แฉงชูศักดิ์, 2567)

2. เขียนภาพร่างผลงาน (Sketch) ด้วยเทคนิคการวาดเส้น (Drawing) บนแท็บเล็ต (Tablet) หรือเรียกวิธีการนี้ว่าจิตรกรรมดิจิทัล (Digital Painting) เป็นงานจิตรกรรมที่ศิลปินสร้างสรรค์โดยใช้เครื่องมือเทคโนโลยีที่หลากหลาย เช่น การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะจากคอมพิวเตอร์ (Computer) แท็บเล็ต (Tablet) สมาร์ทโฟน (Smartphone) หรือเครื่องมือทางเทคโนโลยีอื่น ๆ ที่สามารถพัฒนางานศิลปะไปสู่ความร่วมมือได้ (พิมพ์วิถีสุนทรธรรม รัต, 2564) ปัจจุบันเทคโนโลยีการเขียนภาพบนอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์นั้นมีความสมจริงเทียบเท่ากับการเขียนบนกระดาษ เป็นการประยุกต์ใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ผู้วิจัยวาดเส้นหุ่นนิ่งต้นแบบก่อน เพื่อศึกษาโครงสร้างของหุ่นนิ่งต้นแบบก่อนการเขียนลงบนเฟรมผ้าใบผลงานจริง ขั้นตอนนี้จะช่วยเพิ่มทักษะความแม่นยำและความเหมือนจริงในการเขียนรูปมากยิ่งขึ้น

ภาพที่ 22 ภาพขั้นตอนการเขียนภาพร่างผลงานด้วยเทคนิคการวาดเส้น (Drawing)

(ที่มา: ญาดาวิ แจ้งชูศักดิ์, 2567)

3. ผู้วิจัยสั่งทำเฟรมซึ่งผ้าใบจากร้านรับทำเฟรมเขียนงานศิลปะ ตามขนาดที่ออกแบบไว้ และได้มีการกำหนดขนาดของผลงานให้มีขนาดเท่ากันทุกชิ้น ด้วยขนาด 180 x 120 เซนติเมตร เนื่องจากต้องการนำเสนอแนวความคิดและสัญลักษณ์ที่มีความสอดคล้องกับการจัดวางผลงาน และการติดตั้งผลงาน โดยการเขียนหุ่นนิ่งเฟรมละหนึ่งคน เมื่อนำเฟรมมาจัดวางเรียงต่อกัน หมายถึง การอยู่ร่วมกันเป็นครอบครัว

ภาพที่ 23 ภาพเฟรมซึ่งผ้าใบสำหรับการเขียนงานจิตรกรรม
(ที่มา: ญาดาวิ แจงชูศักดิ์, 2567)

4. ขั้นตอนการเตรียมพื้นเฟรมด้วยสีรองพื้นเจสโซ ไพรเมอร์ (Gesso Primer) คุณภาพศิลปิน เนื่องจากเจสโซ ไพรเมอร์มีคุณสมบัติช่วยให้สีอะคริลิกและสีน้ำมันยึดเกาะได้ดีบนพื้นผิวผ้าใบ หรือพื้นผิวต่างๆที่ต้องการเขียนภาพ เช่น ผ้าใบ ไม้ กระดาษ รวมถึงผนังคอนกรีต ปูนปั้น หรือเคลือบผนังที่ทำจากอิฐได้ กรณีที่ใช้เจสโซ ไพรเมอร์รองพื้นบนผืนผ้าใบนั้นเป็นการเพิ่มความคงทนของภาพเขียนและเพื่อนำเสนอความสดใสของสีน้ำมันและสีอะคริลิกได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ หรือกรณีที่ต้องการสร้างพื้นผิวของภาพเขียน สามารถใช้เจสโซ ไพรเมอร์สร้างพื้นผิวได้ นอกจากนี้เจสโซ ไพรเมอร์สามารถนำไปผสมสีอะคริลิกได้ เจือจางได้ด้วยน้ำ และมีคุณสมบัติกันน้ำเมื่อแห้งแล้ว แต่ควรใช้ในห้องที่อุณหภูมิสูงกว่า 10 องศาเซลเซียส

ภาพที่ 24 ภาพขั้นตอนการเตรียมพื้นเฟรมด้วยสีรองพื้นเจสโซ ไพรเมอร์ (Gesso Primer)
(ที่มา: ญาตาวี แจ้งชูศักดิ์, 2568)

5. เมื่อรอให้สีรองพื้นแห้งแล้ว จากนั้นขยายภาพร่าง (Sketch) จากภาพร่างภาพลงบนเฟรมผ้าใบ และเขียนด้วยดินสอความเข้มระดับ HB ซึ่งเป็นดินสอที่มีความเข้มระดับปานกลาง และไม่ทิ้งรอยคราบฝุ่น เพื่อไม่ให้เส้นร่างภาพรบกวนผลงานในบริเวณที่มีการเขียนด้วยสี และเพื่อความสะอาดเรียบร้อยของผลงานภาพเขียน

ภาพที่ 25 ภาพขั้นตอนการขยายภาพร่าง (Sketch) ลงบนเฟรมผ้าใบด้วยดินสอ HB
(ที่มา: ญาดาวิ แฉงชูศักดิ์, 2568)

6. ลำดับต่อไปเป็นขั้นตอนการเตรียมสี ประเภทของสีที่ผู้วิจัยใช้ ได้แก่ สีอะคริลิกและสีน้ำมัน ทั้งแบบพื้นฐานและแบบศิลปิน ผู้วิจัยเลือกซื้อโทนสีและเฉดสีที่มีความครอบคลุมและหลากหลายตามวงจรสีเพื่อความสะดวกและรวดเร็วในการทำงานโดยประยุกต์มาจากวิธีการเลือกใช้สีจากวิธีการเขียนแบบการวาดสด และการเขียนภาพที่เน้นเส้นและฟอร์มของวัตถุ

ภาพที่ 26 ภาพขั้นตอนการเตรียมสีอะคริลิก
(ที่มา: ญาตาวิ แจ้งชูศักดิ์, 2568)

ภาพที่ 27 ภาพขั้นตอนการเตรียมสีน้ำมัน
(ที่มา: ญาตาวิ แจ้งชูศักดิ์, 2568)

7. ขั้นตอนนี้เป็นการนำภาดอลูมิเนียมเหลือใช้และกล่องอาหารพลาสติกที่ทำความสะอาดแล้ว มาทำเป็นจานสี เพื่อใช้สีของเครื่องใช้ที่มีอยู่อย่างคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด และเตรียม เกรียงผสมสีรูปแบบต่างๆ เพื่อใช้ในการตีสีและผสมสีน้ำมันให้เป็นเนื้อเดียวกันในกรณีที่ต้องการใช้โทนสีที่ต้องการผสมเป็นพิเศษ

ภาพที่ 28 ภาพขั้นตอนการเตรียมภาดผสมสีและเกรียงสำหรับผสมสีน้ำมัน
(ที่มา: ญาดาวิ แจงชูศักดิ์, 2568)

8. ลำดับต่อไปเป็นขั้นตอนการเตรียมน้ำมันลินสีด และถั่วแบ่งน้ำมันลินสีด เพื่อใช้เป็นสื่อผสม ในการผสมสีน้ำมันให้มีความลื่น สะดวกต่อการระบายสี และเมื่อสีน้ำมันที่ผสมน้ำมันลินสีด แห้งแล้ว จะมีลักษณะเป็นฟิล์มเคลือบบางๆที่พื้นผิวภาพ ให้คุณสมบัติที่มีความมันเงา โปร่งใส และเพิ่มความทนทานมากยิ่งขึ้น อีกทั้งเป็นตัวทำละลายที่นิยมใช้ และสิ่งที่ขาดไม่ได้ คือ เครื่องบีบหลอดสี จะช่วยให้ผู้ใช้สีน้ำมันบีบหลอดสีได้ง่ายขึ้นและสามารถใช้สีได้จนหมด หลอด เพิ่มความสะดวกสบาย ความคุ้มค่า และเกิดประโยชน์สูงสุด

ภาพที่ 29 ภาพขั้นตอนการเตรียมน้ำมันลินสีดผสมสีน้ำมัน และเครื่องบีบหลอดสี
(ที่มา: ญาดาวิ แจงชูศักดิ์, 2568)

9. เริ่มต้นจากการลงสีพื้นหลังของภาพหรือพื้นที่ที่กว้างด้วยสีแบบพื้นฐาน ใช้แปรงทาสีขนาดใหญ่และกลาง และเขียนทับชั้นต่อไปด้วยสีแบบศิลปิน เพื่อความสดของสีและความคงทนของภาพเขียน โดยใช้หลักการเขียนงานจิตรกรรมรูปแบบการวาดสด (Alla Prima Painting) และการคำนึงถึงคุณสมบัติความทึบแสง ความกึ่งโปร่งแสง และความโปร่งแสงของสีที่เลือกใช้จากสัญลักษณ์ที่ระบุด้านข้างหลอดสี เพื่อให้สีที่ใช้ได้แสดงคุณสมบัติได้อย่างถูกต้องและเกิดประสิทธิภาพสูงสุด วิธีนี้จะช่วยให้การสร้างสรรค์ผลงานมีความสมบูรณ์และรวดเร็วมากยิ่งขึ้น

ภาพที่ 30 ภาพขั้นตอนการลงสีพื้นหลังของภาพ
(ที่มา: ญาตาวิ แจ้งชูศักดิ์, 2568)

10. ขั้นตอนต่อไปเป็นการลงสีวัตถุต่างๆที่เป็นองค์ประกอบในภาพ โดยแบ่งเขียนรายละเอียดส่วนต่างๆในภาพให้เสร็จไปที่ละชิ้นด้วยพู่กันขนาดกลางและเล็ก ในขั้นตอนนี้พยายามเก็บรายละเอียดให้มีความคล้ายต้นแบบให้มากที่สุด โดยใช้หลักการเขียนงานจิตรกรรมรูปแบบการเขียนภาพที่เน้นเส้นและฟอร์มของวัตถุ (Linear Painting)

ภาพที่ 31 ภาพพู่กันขนาดกลางและเล็ก และขั้นตอนการลงสีวัตถุต่างๆที่เป็นองค์ประกอบในภาพ (ที่มา: ญาดาวิ แฉงชูศักดิ์, 2568)

11. เก็บรายละเอียดและตรวจสอบความเรียบร้อยของผลงาน

ภาพที่ 32 ภาพขั้นตอนการเก็บรายละเอียดและตรวจสอบความเรียบร้อยของผลงาน
(ที่มา: ญาดาวิ แจ้งชูศักดิ์, 2568)

ภาพที่ 33 ภาพขั้นตอนการเก็บรายละเอียดและตรวจสอบความเรียบร้อยของผลงาน
(ที่มา: ญาดาวิ แจ้งชูศักดิ์, 2568)

12. และขั้นตอนสุดท้าย รอให้สีน้ำมันแห้งสนิท เว้นช่วงไว้เป็นระยะเวลาอย่างน้อยประมาณ 6 เดือน จึงจะสามารถเคลือบผลงานด้วยวานิชสำหรับเคลือบผลงานสีน้ำมันแบบเงา (Artists' Gloss Varnish) เพื่อปกป้องผิวหน้าของผลงาน และมีคุณสมบัติทำให้ผลงานมีสีที่สดอย่างสม่ำเสมอ

ภาพที่ 34 ภาพขั้นตอนการเคลือบผลงานด้วยวานิชเคลือบผลงานสีน้ำมัน
(ที่มา: ญาดาวิ แจงชูศักดิ์, 2568)

บทที่ 4

วิเคราะห์การสร้างสรรค์และพัฒนาการของผลงาน

ภาพผลงานจิตรกรรมช่วงก่อนวิทยานิพนธ์

ภาพที่ 35 ภาพผลงานก่อนช่วงวิทยานิพนธ์

ญาดาวิ แจ็งชูศักดิ์, *Dreamtopia*, พ.ศ. 2566, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 120 x 120 เซนติเมตร
(ที่มา: ญาดาวิ แจ็งชูศักดิ์, 2566)

ดรีมโทเปีย (Dreamtopia) เป็นดินแดนในความฝัน ที่ผู้วิจัยสร้างสรรค์ขึ้น เพื่อเป็นพื้นที่ปลอดภัย (Safe Zone) ให้กับทุกคน ผู้วิจัยอยากให้ผลงานศิลปะ เป็นส่วนหนึ่งในการช่วยเยียวยาจิตใจมนุษย์ จากสถานะต่างๆที่พบเจอในสังคม โดยที่มาของหุ่นนิ่งที่นำมาเป็นองค์ประกอบในการสร้างสรรค์ผลงานนั้น ส่วนหนึ่งเป็นหุ่นนิ่งที่มีคุณค่าทางจิตใจของผู้วิจัย มีความหมายแทนความรัก ความหวังโย มีการใช้สีสันที่มีความสดใส รวมถึงการเคลื่อนไหวที่สนุกสนานและจินตนาการที่ไม่สิ้นสุด

ภาพที่ 36 ภาพผลงานก่อนช่วงวิทยานิพนธ์
 ญาดาวิ แจ้งชูศักดิ์, *Leather and Fur Monsters*, พ.ศ. 2567, สีน้ำมันบนผ้าใบ,
 140 x 120 เซนติเมตร

(ที่มา: ญาดาวิ แจ้งชูศักดิ์, 2567)

น้องแมวที่เป็นนางแบบในผลงานเป็นน้องแมวจรที่ผู้วิจัยพบเจอระหว่างทาง การได้เห็น
 มุมมองชีวิตของแมวจรที่มีความเป็นอิสระ ได้พบปะผู้คนแปลกหน้ามากมาย แต่ในทางกลับกัน ผู้วิจัย
 ก็อยากให้น้องแมวได้รับความรัก ความอบอุ่น และการดูแลอย่างปลอดภัยเหมือนน้องแมวที่มีเจ้าของ
 เลี้ยงดู

ภาพที่ 38 ภาพผลงานก่อนช่วงวิทยานิพนธ์
 ญาดาวิ แจ้งชูศักดิ์, Lavender Wardrobe, พ.ศ. 2567, สีนํ้ามันบนผ้าใบ, 140 x 120 เซนติเมตร
 (ที่มา: ญาดาวิ แจ้งชูศักดิ์, 2567)

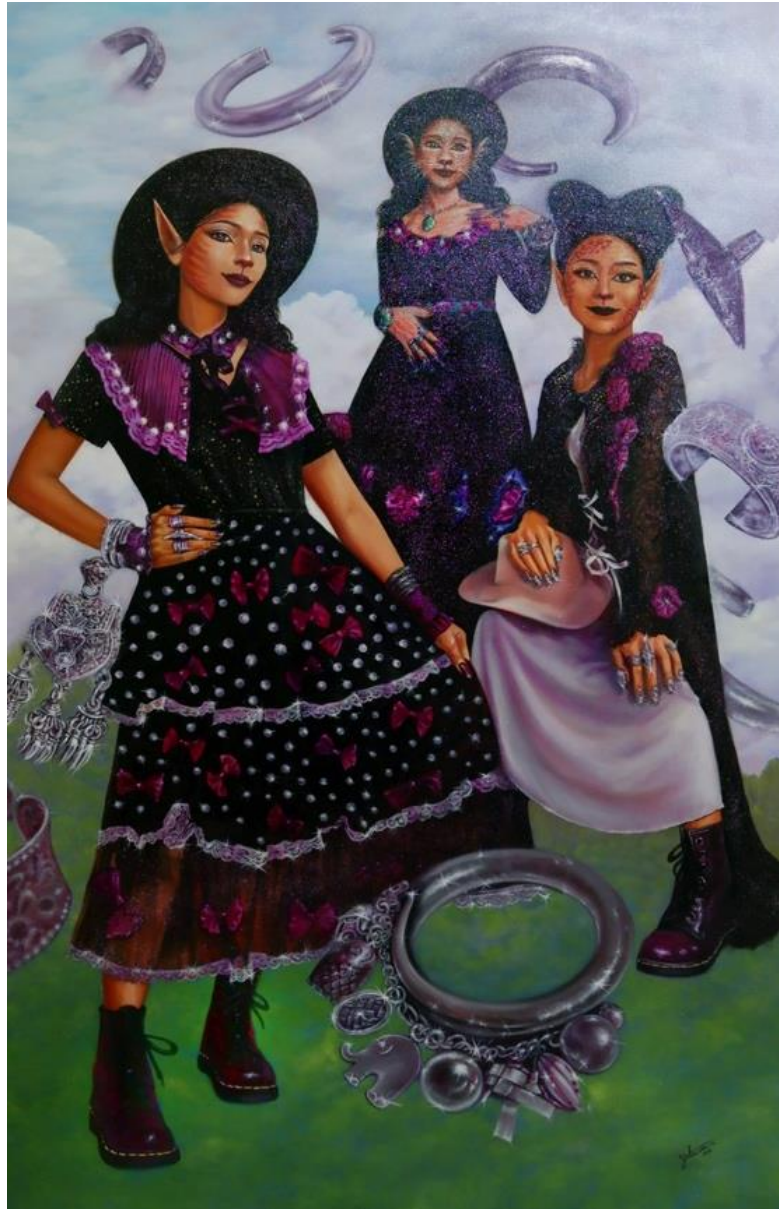
ภาพเขียน “Lavender Wardrobe” เขียนด้วยโทนสีม่วงของดอกลาเวนเดอร์ ซึ่งมีความหมายถึงการอวยพรให้ประสบความสำเร็จและการอวยพรเรื่องสุขภาพ สีม่วงเป็นโทนสีที่ผู้วิจัยชื่นชอบเป็นพิเศษ มีน้องแมวสีตัวเลี้ยงเป็นนางแบบในภาพเขียน ในส่วนของเครื่องแต่งกายที่นำมาเป็นต้นแบบในภาพเขียน เป็นเสื้อผ้าที่ประดิษฐ์ร่วมกับคนที่เรารักมากที่สุด คือ คุณแม่ การได้ทำงานศิลปะร่วมกับคุณแม่ ทำให้ผู้วิจัยได้ตระหนักและภูมิใจในคุณค่าของความรัก ครอบครัว ตัวตน ถิ่นกำเนิด และสิ่งที่ยังอยู่ ซึ่งเป็นรากฐานที่หล่อหลอมให้เป็นตัวตนของเราในปัจจุบัน

ภาพที่ 39 ภาพผลงานก่อนช่วงวิทยานิพนธ์
 ญาดาวิ แจ้งชูตักดี, *Fantastic Cat*, พ.ศ. 2567, สีน้ำมันและสีอะคริลิกบนผ้าใบ,
 160 x 120 เซนติเมตร

(ที่มา: ญาดาวิ แจ้งชูตักดี, 2567)

ผลงานชิ้นนี้ ผู้วิจัยได้รับแรงบันดาลใจมากจากการใช้ชีวิตแบบแมว ปรัชญาแมว การเป็นตัวของตัวเองอย่างมีเอกลักษณ์ ความเชื่อมโยงกันระหว่างแมวและศิลปิน ความงดงาม ความสนุกสนาน ความสงบ ความเป็นเอกลักษณ์ ความเชื่อเกี่ยวกับแมว รวมถึงมิตรภาพระหว่างมนุษย์กับสรรพสัตว์ ภาพเขียนภาพนี้สะท้อนถึงการเป็นตนเองในแบบที่ดีขึ้นอย่างมีความสุข และส่งต่อพลังบวกให้กับเพื่อนร่วมโลกต่อไป

ภาพที่ 41 ภาพผลงานก่อนช่วงวิทยานิพนธ์

ญาดาวิ แจ้งชูศักดิ์, *Glamour*, พ.ศ. 2567, สีนํ้ามันและกากเพชรบนผ้าใบ, 170 x 110 เซนติเมตร
(ที่มา: ญาดาวิ แจ้งชูศักดิ์, 2567)

ความรักความอบอุ่นจากสถาบันครอบครัวที่กล่อมเกลาความเป็นอัตลักษณ์ ความเป็นตัวตนของผู้วิจัย นำไปสู่การมองเห็นคุณค่าของสรรพสิ่งต่างๆ โดยกระบวนการสร้างสรรค์เสื้อผ้าต้นแบบในภาพเขียน เป็นการประดิษฐ์เสื้อผ้าร่วมกับคุณแม่ด้วยวิธีการรีเมค (Remake) และดีไอวาย (D.I.Y.) เสื้อผ้าเหลือใช้ให้มีคุณค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด นอกจากนี้ ยังเป็นการถ่ายทอดมุมมองแห่งคุณค่าในความคิดของเครื่องประดับและงานฝีมือเครื่องเงินไทย ตลอดจนการให้ความสำคัญกับการดูแลรักษาสิ่งของที่มีคุณค่าทำจิตใจที่ตกทอดจากบรรพบุรุษหรือสิ่งที่มีคุณค่าทางจิตใจที่ได้รับมาจากพ่อแม่

ภาพที่ 42 ภาพผลงานก่อนช่วงวิทยานิพนธ์
 ญาดาวิ แจ้งชูศักดิ์, บ้าน, พ.ศ. 2567, สีอะคริลิกและการพิมพ์ใบยางพาราบนผ้าใบ,
 170 x 110 เซนติเมตร
 (ที่มา: ญาดาวิ แจ้งชูศักดิ์, 2567)

ภาพจำทิวทัศน์ธรรมชาติระหว่างการเดินทางกลับบ้าน และเครื่องนุ่งห่มที่มีคุณค่าทางจิตใจ จากครอบครัว คอยย้ำเตือนให้คิดถึง ความรัก ความอบอุ่นจากครอบครัว ถิ่นกำเนิด การเติบโต การอยู่ร่วมกันของมนุษย์ สรรพสัตว์ และธรรมชาติ สิ่งเหล่านี้ปลอบโยนและโอบอุ้มจิตใจมนุษย์ในช่วงเวลาที่โลกพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว

ความพิเศษของผลงานชิ้นนี้คือ ต้นแบบเสื้อผ้าในผลงานจิตรกรรมที่ผู้วิจัยสร้างสรรค์ร่วมกับคุณแม่ มีการเย็บลวดลายบนเครื่องแต่งกายเป็นภาพทิวทัศน์ของบ้านเกิดของผู้วิจัยที่จังหวัดแพร่ ภาคเหนือของประเทศไทย และความพิเศษของเทคนิคที่ผู้วิจัยนำใบยางพารามาพิมพ์ลวดลายบนผืนผ้าใบนั้น ใบยางพาราเป็นสัญลักษณ์แทนบ้านเกิดหรือถิ่นกำเนิดของคุณปู่และคุณย่าที่จังหวัดพัทลุง ภาคใต้ของประเทศไทยที่นิยมการทำสวนยางพาราในการเลี้ยงชีพ ภาพรวมของความคิดสร้างสรรค์จากผลงานชิ้นนี้นำเสนอการอยู่ร่วมกันเป็นครอบครัว การพึ่งพาอาศัยกันของมนุษย์ ธรรมชาติ สรรพสัตว์ และเทคโนโลยีจากสัญลักษณ์ในภาพเขียนที่ผู้วิจัยออกแบบให้มนุษย์มีส่วนหัวคล้ายหุ่นยนต์

ภาพที่ 43 ภาพผลงานก่อนช่วงวิทยานิพนธ์
 ญาตาวี และภมรรวรรณ แจ็งชูศักดิ์ (คุณแม่), Heartiness, พ.ศ. 2567,
 การดีไอวายและรีเมคเสื้อผ้า, ขนาดเท่ามนุษย์
 (ที่มา: ญาตาวี แจ็งชูศักดิ์, 2567)

ผลงานชิ้นนี้ไม่เพียงแต่นำเสนอความงามของเครื่องแต่งกายเท่านั้น หากยังถ่ายทอดความรักและความอบอุ่นที่คุณแม่ได้มอบผ่านทุกขั้นตอนของการสร้างสรรค์อย่างประณีต ชุดนี้จึงเป็นชุดที่ผู้วิจัยประทับใจและชื่นชอบมากที่สุด อีกทั้งเป็นการนำเสนอความสัมพันธ์ ระหว่างมนุษย์และสิ่งแวดล้อม ธรรมชาติ พืชพรรณ ดอกไม้ ซึ่งมีความสอดคล้องกับสถานที่ที่ไปถ่ายภาพผลงาน อันเป็นถิ่นกำเนิดและเป็นสถานที่ที่เป็นความทรงจำที่มีคุณค่าของผู้วิจัย คือ จังหวัดแพร่

ภาพที่ 44 ภาพผลงานก่อนช่วงวิทยานิพนธ์

ญาดาวิ และภมรรรณ แจ้งชูศักดิ์ (คุณแม่), Heartiness, พ.ศ. 2567, การดีไอวายและ
รีเมคเสื้อผ้า, ขนาดเท่ามนุษย์
(ที่มา: ญาดาวิ แจ้งชูศักดิ์, 2567)

สถานที่ที่ผู้วิจัยไปถ่ายภาพคู่กับผลงานศิลปะนั้น เรียกว่า กำแพงเมืองแพร์ หรือชาวเมือง
เรียกว่า เมฆ บ้านของผู้วิจัยตั้งอยู่บริเวณขอบกำแพงเมือง ในอดีตกำแพงเมืองใช้ป้องกันการรุกราน
ปัจจุบันสามารถช่วยป้องกันน้ำท่วมได้ ผู้วิจัยรู้สึกภูมิใจและรู้สึกตระหนักถึงคุณค่าของทำเลที่ตั้งและ
สิ่งที่บรรพบุรุษได้มอบไว้ให้ ซึ่งเป็นสิ่งที่คนรุ่นหลังควรรักษาไว้และนำไปพัฒนาให้เกิดประโยชน์ต่อไป

และความงามของดอกเฟื่องฟ้าที่ปลูกกำแพงเมืองในภาพ เป็นบรรยากาศที่ผู้วิจัยคุ้นชินมา ตั้งแต่วัยเด็ก นอกจากจะเป็นดอกไม้ที่งดงามแล้ว ยังเป็นดอกไม้ที่มีความหมายดีอีกด้วย ดอกเฟื่องฟ้า หมายถึงความเจริญรุ่งเรือง ความสำเร็จ ความโชคดี ความแข็งแกร่ง ความอดทน การเติบโตอย่าง งดงาม แม้สภาพดินและอากาศที่ไม่สมบูรณ์ เปรียบได้กับการยืนหยัดและอดทนในสถานการณ์ที่ ยากลำบาก และอีกหนึ่งความหมาย คือ มิตรภาพและความจริงใจที่ยั่งยืนและบริสุทธิ์

ภาพที่ 45 ภาพผลงานก่อนช่วงวิทยานิพนธ์

ญาติาวี และภมรรรณ แจ้งชูศักดิ์ (คุณแม่), Heartiness, พ.ศ. 2567, การดีไอวายและ
รีเมคเสื้อผ้า, ขนาดเท่าสัตว์เลี้ยง

(ที่มา: ญาติาวี แจ้งชูศักดิ์, 2567)

หากกล่าวถึงมิตรภาพที่จริงใจ น้องแมวในภาพคือสัตว์เลี้ยงหรือหนึ่งในสมาชิกครอบครัวของผู้วิจัย มิตรภาพที่จริงใจจากสัตว์เลี้ยง เป็นความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสัตว์ที่เกิดจากความรักที่บริสุทธิ์ ความผูกพันที่สื่อสารด้วยใจ ความจริงใจที่ไม่หวังสิ่งตอบแทน ความเป็นเพื่อนแท้ในทุกช่วงชีวิต การมีสัตว์เลี้ยงไม่เพียงแต่ให้ความรักความเพลิดเพลินแก่สมาชิกในครอบครัว แต่ยังฝึกให้สมาชิกในครอบครัวได้เรียนรู้ความมีเมตตา การมีจิตใจที่อ่อนโยน การมีความรับผิดชอบต่อสิ่งมีชีวิต และการให้โดยไม่หวังสิ่งตอบแทน

ภาพที่ 46 ภาพผลงานก่อนช่วงวิทยานิพนธ์

ญาตาวี และภมรรวรรณ แจ็งชูศักดิ์ (คุณแม่), Heartiness, พ.ศ. 2567, การตีไวยายและ
รีเมคเสื้อผ้า, ขนาดเท่ามนุษย์
(ที่มา: ญาตาวี แจ็งชูศักดิ์, 2567)

ผลงานชุดนี้เป็นการนำเสนอความภูมิใจและความสุขใจในมุมมองของลูกสาวที่ได้สวมใส่เสื้อผ้าที่ประดิษฐ์ร่วมกันกับคุณแม่ สะท้อนถึงความรัก ความผูกพัน และความร่วมมือกันในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะที่มีความพิเศษและมีความเป็นเอกลักษณ์ของตนเอง เมื่อนำมาสวมใส่กับเครื่องประดับเงินนั้นจึงเป็นการเพิ่มความงามที่มีคุณค่าทางศิลปวัฒนธรรมจากท้องถิ่นอีกทางหนึ่ง

ภาพที่ 47 ภาพการทำงานร่วมกันของผู้วิจัยและคุณแม่
(ที่มา: ญาดาวิ แจ้งชูศักดิ์, 2567)

การได้ทำงานศิลปะร่วมกับคุณแม่ และการได้ใช้เวลาอยู่กับครอบครัวหรือคนที่เรารัก ทำให้ผู้วิจัยได้ตระหนักและภูมิใจในคุณค่าของความรัก ครอบครัว ตัวตน ถิ่นกำเนิด และการรักษาสิ่งที่ยังคงอยู่ ซึ่งเป็นรากฐานของความสุขและความมั่นคง ความเป็นตัวตนและถิ่นกำเนิดจึงเป็นองค์ประกอบสำคัญที่หล่อหลอมความเป็นอัตลักษณ์ของผู้วิจัยตลอดมา

ภาพผลงานวิทยานิพนธ์

ภาพที่ 48 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์
ญาดาวิ แจ้งชูศักดิ์, ครอบครั้ว หมายเลข 1, พ.ศ.2567, จิตรกรรมดิจิทัลบนแท็บเล็ต
(ที่มา: ญาดาวิ แจ้งชูศักดิ์, 2567)

ภาพที่ 49 ภาพผลงานนิทานนิพนธ์
ญาดาวิ แจ้งชูศักดิ์, ครอบครั้ว หมายเลข 2, พ.ศ.2568, จิตรกรรมดิจิทัลบนแท็บเล็ต
(ที่มา: ญาดาวิ แจ้งชูศักดิ์, 2567)

ภาพที่ 50 ภาพผลงานนิทานนิพนธ์
ญาดาวิ แจ้งชูศักดิ์, ครอบครั้ว หมายเลข 3, พ.ศ.2568, จิตรกรรมดิจิทัลบนแท็บเล็ต
(ที่มา: ญาดาวิ แจ้งชูศักดิ์, 2568)

ภาพที่ 51 ภาพผลงานนิทานนิพนธ์
ญาดาวิ แจ้งชูศักดิ์, ครอบครั้ว หมายเลข 4, พ.ศ.2568, จิตรกรรมดิจิทัลบนแท็บเล็ต
(ที่มา: ญาดาวิ แจ้งชูศักดิ์, 2568)

ภาพที่ 52 ภาพผลงานนิทานนิพนธ์
ญาดาวิ แจ้งชูศักดิ์, ครอบครัว หมายเลข 5, พ.ศ.2568, จิตรกรรมดิจิทัลบนแท็บเล็ต
(ที่มา: ญาดาวิ แจ้งชูศักดิ์, 2568)

ภาพที่ 53 ภาพผลงานนิทานนิพนธ์
ญาดาวิ แจ้งชูศักดิ์, ครอบครัว หมายเลข 6, พ.ศ.2568, จิตรกรรมดิจิทัลบนแท็บเล็ต
(ที่มา: ญาดาวิ แจ้งชูศักดิ์, 2568)

ภาพที่ 54 ภาพผลงานนิทานนิพนธ์
ญาดาวิ แจ้งชูศักดิ์, ครอบครั้ว หมายเลข 7, พ.ศ.2568, จิตรกรรมดิจิทัลบนแท็บเล็ต
(ที่มา: ญาดาวิ แจ้งชูศักดิ์, 2568)

ภาพที่ 55 ภาพผลงานนิทานนิพนธ์
ญาดาวิ แจ้งชูศักดิ์, ครอบครัว หมายเลข 8, พ.ศ.2568, จิตรกรรมดิจิทัลบนแท็บเล็ต
(ที่มา: ญาดาวิ แจ้งชูศักดิ์, 2568)

ภาพที่ 56 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์
 ญาตาวิ แจ้งชูศักดิ์, ครอบครัว, พ.ศ.2568, จิตรกรรมดิจิทัลบนแท็บเล็ต
 (ที่มา: ญาตาวิ แจ้งชูศักดิ์, 2568)

การได้สร้างสรรค์ผลงานวาดเส้น (Drawing) ด้วยเทคนิคจิตรกรรมดิจิทัลบนแท็บเล็ต ถือเป็น การได้ทบทวนพื้นฐานทางศิลปะที่ได้ร่ำเรียนมาตั้งแต่วัยเด็ก ซึ่งจะช่วยให้เสริมสร้างความแม่นยำในการ สร้างสรรค์ผลงาน และสามารถนำทักษะฝีมือการวาดเส้นไปพัฒนาต่อยอดในการสร้างสรรค์ผลงานให้ มีประสิทธิภาพได้ดียิ่งขึ้น เนื่องจากการวาดเส้นเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ หากเปรียบกับชีวิตของมนุษย์หรือความเป็นครอบครัวนั้น การมีรากฐานที่มั่นคง อบอุ่น และได้รับการ สนับสนุนอย่างถูกต้อง ย่อมส่งผลให้เยาวชนเติบโตเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพของสังคมต่อไป

เยาวชนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูอย่างเหมาะสม ย่อมเติบโตเป็นพลเมืองที่ดีได้ เช่นเดียวกันกับ การได้รับการฝึกฝนพื้นฐานทางศิลปะอย่างถูกต้อง ย่อมส่งผลให้สร้างสรรค์ผลงานที่มีคุณภาพได้ เช่นกัน

ภาพที่ 57 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์

ญาดาวิ แจ็งซุคักดี, ออกซิเจน, พ.ศ.2568, สีอะคริลิกบนผ้าใบ, 180 x 120 เซนติเมตร

(ที่มา: ญาดาวิ แจ็งซุคักดี, 2568)

รายละเอียดของผลงานชิ้นนี้เป็นการนำเสนอคุณค่าของก๊าซออกซิเจน (Oxygen) ซึ่งเป็นก๊าซที่มีความสำคัญต่อสิ่งมีชีวิตบนโลกใบนี้ การเห็นคุณค่าและใส่ใจในธรรมชาติสิ่งแวดล้อมจึงเป็นการแสดงออกถึงความรัก ความห่วงใย ทั้งต่อตนเองและผู้อื่นได้อีกวิธีหนึ่ง ดังนั้น ความรัก ความอบอุ่น ความห่วงใย ที่มนุษย์รู้สึกต่อคนที่เรารัก จะนำไปสู่ความใส่ใจและการมองเห็นคุณค่าในสิ่งแวดล้อมรอบตัวเช่นกัน

ภาพที่ 58 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์

ญูตาวิ แจ้งชูศักดิ์, แอนโธไซยานิน, พ.ศ.2568, สีนํ้ามันบนผ้าใบ, 180 x 120 เซนติเมตร

(ที่มา: ญูตาวิ แจ้งชูศักดิ์, 2568)

รายละเอียดของผลงานชิ้นนี้เป็นการนำเสนอคุณประโยชน์ของผักและผลไม้สีม่วง อันเกิดจากสารแอนโธไซยานิน (Anthocyanins) ไม่เพียงแต่ทำให้พืชเหล่านี้มีสีสีนที่งดงาม แต่ยังมีสารต้านอนุมูลอิสระที่มีคุณสมบัติในการป้องกันโรคต่างๆ และส่งเสริมสุขภาพร่างกายให้แข็งแรง สิ่งเหล่านี้ทำให้ผู้วิจัยตระหนักถึงคุณค่าของความงามที่มาจากธรรมชาติของสรรพสิ่งต่างๆ รอบตัว สิ่งเหล่านี้จะช่วยเสริมสร้างสุขภาพให้แข็งแรงอย่างยั่งยืนสำหรับคนที่เรารัก

ภาพที่ 59 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์

ญาดาวิ แจ็งซุคักดี, ด็อกเตอร์ฮาร์ทฟูล, พ.ศ.2568, สีนํ้ามันบนผ้าใบ, 180 x 120 เซนติเมตร
(ที่มา: ญาดาวิ แจ็งซุคักดี, 2568)

ด็อกเตอร์ฮาร์ทฟูล (Doctor Heartful) เป็นสิ่งมีชีวิตในจินตนาการที่ผู้วิจัยสร้างสรรค์ขึ้น โดยที่มาของคำว่า ฮาร์ทฟูล (Heartful) หมายถึง การมีหัวใจที่เต็มเปี่ยมไปด้วยความอ่อนโยน ความอบอุ่น ความรัก ความห่วงใย และใส่ใจในสุขภาพ รวมถึงการใช้พลังจากหัวใจที่มีความเมตตาในการเยียวยาจิตใจผู้อื่น เปรียบเสมือนคุณหมอที่คอยอยู่เคียงข้างและคอยดูแลให้มีสุขภาพกายและใจที่แข็งแรง

ภาพที่ 60 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์
 ญาดาวิ แจ้งชูศักดิ์, อุ่นใจ, พ.ศ.2568, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 180 x 120 เซนติเมตร
 (ที่มา: ญาดาวิ แจ้งชูศักดิ์, 2568)

ผลงานชิ้นนี้ เป็นการนำเสนอความเป็นเอกลักษณ์ของคนไทย คือ “สยามเมืองยิ้ม” ซึ่งเป็นลักษณะที่โดดเด่นของคนไทยที่ทั่วโลกยอมรับ รอยยิ้มที่แสดงความเป็นมิตร ความสุข ความสดใส ความสนุกสนาน ความอ่อนน้อม และความมีน้ำใจ รอยยิ้มเปรียบเสมือนการถ่ายทอดความสุขจากบุคคลหนึ่งไปยังอีกคนหนึ่งที่ทำให้โลกดูอบอุ่นและเต็มไปด้วยความสุข

ภาพที่ 61 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์
 ญาดาวิ แจ้งชูศักดิ์, สวัสดิ์ค๊ะ, พ.ศ.2568, สีน้ำมันบนผ้าใบ, 180 x 120 เซนติเมตร
 (ที่มา: ญาดาวิ แจ้งชูศักดิ์, 2568)

ผลงานชิ้นนี้ เป็นการนำเสนอวัฒนธรรมอันงดงามของประเทศไทย ได้แก่ วัฒนธรรมการไหว้ เป็นการแสดงออกทางความเคารพ ความสุภาพ และเป็นสัญลักษณ์ทางศาสนาในสังคมไทย ในส่วนของรายละเอียดผลงาน เป็นการนำเสนอความงามและคุณค่าของเครื่องประดับเงินของคุณแม่ ซึ่งเป็นหนึ่งในมรดกทางวัฒนธรรมที่มีคุณค่า สะท้อนความงามทางศิลปะ ความประณีต รวมถึงวิถีชีวิต

และอัตลักษณ์ ระหว่างเทคนิคดั้งเดิมผสมผสานกับความร่วมสมัยที่ถ่ายทอดวัฒนธรรมจากรุ่นสู่รุ่น ศิลปะเครื่องเงินของไทยจึงเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่สำคัญและเป็นที่ยอมรับในระดับสากล

จากการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดผลงานที่เป็นผลงานจิตรกรรมนั้น เป็นการนำเสนอ ภาพจินตนาการที่ผ่านกระบวนการคิด วิเคราะห์ และสังเคราะห์ จากชุดข้อมูลที่ได้ศึกษาในบทที่ 2 ประกอบกับแรงบันดาลใจและกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานที่ได้กล่าวในบทที่ 3 จึงเกิดเป็นผลงาน จิตรกรรมชุดนี้ ภาพรวมของเนื้อหาในผลงานเป็นผลลัพธ์อันเกิดจากความรักและความอบอุ่นจาก สถาบันครอบครัวของผู้วิจัยและผู้คนในสังคม ส่งผลให้ผู้วิจัยได้มองเห็นคุณค่าของสรรพสิ่งต่างๆ รอบตัว ตลอดจนการรักษาสິงที่มีอยู่ และพัฒนาสิ่งที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์อย่างยั่งยืนต่อไป ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติหรือสิ่งแวดล้อมมีความสำคัญอย่างยิ่ง ธรรมชาติได้ให้การ โอบอุ้มและเยียวยาจิตใจมนุษย์ แต่ในทางกลับกัน มนุษย์ก็ต้องตระหนักถึงความสำคัญในการรักษา โลกใบนี้ให้คงอยู่และพัฒนาสิ่งแวดล้อมให้น่าอยู่ เพื่อความยั่งยืนในอนาคต นอกจากธรรมชาติแล้ว ความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสรรพสัตว์ก็เป็นอีกหนึ่งความสัมพันธ์ที่ต้องพึ่งพาอาศัยกัน มนุษย์ควรมี จิตใจที่เมตตาต่อสัตว์ร่วมโลกและห่วงหาพันชีวิตที่มีค่าสำหรับทุกชีวิต อีกทั้งมนุษย์กับสังคมก็เป็น ประเด็นสำคัญในการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข เราควรรักษาคุณค่าทางจริยธรรมและสิ่งที่ดีงามให้คงอยู่ พร้อมกับร่วมมือกันพัฒนาสิ่งที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด เพื่อรับมือกับการเปลี่ยนแปลงของโลก เทคโนโลยีที่กำลังพัฒนาอย่างรวดเร็ว โดยการนำความรู้ทางเทคโนโลยีมาปรับใช้ให้เหมาะสมกับชีวิต และความต้องการของเราอย่างยั่งยืน ซึ่งเนื้อหาหรือหลักในการพัฒนาบุคคลนั้นเป็นเรื่องที่ค่อนข้างตึงเครียด การถ่ายทอดแนวความคิดเหล่านี้ผ่านผลงานศิลปะรูปแบบต่างๆ ทั้งสองมิติและสามมิติ จึงเป็น การกล่อมเกลาจิตใจผู้คนผ่านสีสัน ความน่ารัก ความสนุกสนาน จากผลงานศิลปะ ความเป็นศิลปะจะ ช่วยลดความตึงเครียดสามารถบรรเทาจิตใจพร้อมทั้งยกระดับจิตใจมนุษย์ให้พัฒนาไปพร้อมๆกัน เป็น อีกหนึ่งเหตุผลที่ทำให้โลกใบนี้จึงต้องมีศิลปะ

ในส่วนของรูปแบบการติดตั้งผลงาน ผู้วิจัยได้นำผลงานทั้งหมดมาติดตั้งในห้องที่จำลองความ เป็นบ้าน ด้วยชีวิตส่วนตัวของผู้วิจัยและเชื่อว่าหลายๆคนก็อาจจะมีการประสบการณ์ชีวิตที่คล้ายกัน การ มาเรียนต่อที่ต่างจังหวัดห่างไกลบ้าน ที่พักอาศัยชั่วคราวที่ต่างจังหวัดจึงเปรียบเสมือนบ้านอีกหลังหนึ่ง ที่ให้ความอบอุ่น ความปลอดภัยทั้งกายและใจแก่ผู้วิจัย บ้านที่เป็นมากกว่าที่อยู่อาศัยนั้น มี ความสำคัญต่อคุณภาพชีวิตโดยรวมของผู้อาศัย และช่วยให้ผู้อยู่อาศัยมีความรู้สึกถึงการเชื่อมโยงกับ สิ่งแวดล้อมและคนรอบข้าง รวมไปถึงการมีพื้นที่ในการเติบโตทั้งทางร่างกายและจิตใจ

ภาพที่ 62 ภาพการจัดวางผลงานจิตรกรรม และผลงานสามมิติ ในห้องจำลองบ้าน
(ที่มา: ญาดาวิ แฉ่งชูศักดิ์, 2568)

ภาพที่ 63 ภาพการจัดวางผลงานจิตรกรรม และผลงานสามมิติ ในห้องจำลองบ้าน
(ที่มา: ญาดาวิ แฉ่งชูศักดิ์, 2568)

ภาพที่ 64 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ในห้องจำลองบ้าน

ญาดาวิ และภมรรวรรณ แจ้งชูศักดิ์ (คุณแม่), Heartiness, พ.ศ. 2568, การตีไวยาว
และรีเมคเสื้อผ้า, ขนาดเท่ามนุษย์
(ที่มา: ญาดาวิ แจ้งชูศักดิ์, 2568)

เครื่องแต่งกายเหล่านี้ เปรียบเสมือนตัวแทนของความรักความอบอุ่นจากครอบครัวของผู้วิจัย เนื่องจากเป็นเครื่องแต่งกายที่ประดิษฐ์ร่วมกับคุณแม่ และบรรยากาศภาพรวมของโทนสีม่วง ชมพู น้ำเงิน ขาวที่แสดงถึงความอ่อนโยน มีความเป็นผู้หญิงหรือลูกสาว ลวดลายเสื้อผ้าที่มีความน่ารัก สดใส สนุกสนาน ผสมผสานกับความความลึกกลับ ความเข้มแข็งจากโทนสีเทา และสีดำของเครื่องแต่งกาย เสมือนเป็นเครื่องเตือนใจในการดำเนินชีวิตของผู้วิจัยให้เติบโตเป็นบุคคลที่อ่อนโยนแต่ไม่อ่อนแอ

ภาพที่ 65 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ในห้องจำลองบ้าน

ญูตาวี และภมรรรณ แจ้งชูศักดิ์ (คุณแม่), Heartiness Dress, พ.ศ. 2568, การตีไวย
และรีเมคเสื้อผ้า, ขนาดเท่ามนุษย์
(ที่มา: ญูตาวี แจ้งชูศักดิ์, 2568)

เครื่องแต่งกายที่ประดิษฐ์ขึ้นแต่ละชิ้นมีความพิเศษที่แตกต่างกันออกไป ยกตัวอย่างชิ้นแรก เมื่อพิจารณาในรายละเอียดและลวดลายของผ้าเหลือใช้ที่นำมาเย็บต่อกันบนเครื่องแต่งกาย จะสังเกตเห็นได้ว่าผืนผ้าเหล่านี้ล้วนมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว สะท้อนลวดลายอันเป็นอัตลักษณ์ของความเป็นผ้าไทยอย่างชัดเจน และผสมผสานความน่ารัก ความสดใส ความร่วมสมัยให้กับเครื่องแต่งกายได้อย่างลงตัว

ภาพที่ 66 ภาพผลงานวิทยานิพนธ์ ในห้องจำลองบ้าน
 ญาติาวี และภรรยา รรณ แจ้งชูศักดิ์ (คุณแม่), Heartiness Dress, พ.ศ. 2568, การตีโหวาย
 และรีเมคเสื้อผ้า, ขนาดเท่ามนุษย์
 (ที่มา: ญาติาวี แจ้งชูศักดิ์, 2568)

นอกจากความงดงามที่ได้จากการสร้างสรรค์เครื่องแต่งกายแล้ว การรีเมค (Remake) และตีโหวาย (D.I.Y.) เสื้อผ้าเหลือใช้ให้กลับมามีคุณค่าและน่าสนใจอีกครั้ง วิธีการเหล่านี้จะช่วยลดช่วยลดการซื้อเสื้อผ้าใหม่และปริมาณขยะที่มาจากเสื้อผ้า เป็นวิธีการที่ช่วยลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอีกทางหนึ่ง

ภาพที่ 67 ภาพการจัดวางผลงานจิตรกรรม ในห้องจำลองบ้าน
(ที่มา: ญาดาวิ แฉงชูศักดิ์, 2568)

ภาพที่ 68 ภาพการจัดวางผลงานจิตรกรรม ในห้องจำลองบ้าน
(ที่มา: ญาดาวิ แฉงชูศักดิ์, 2568)

ภาพที่ 69 ภาพการจัดวางผลงานสามมิติ ในห้องจำลองบ้าน
(ที่มา: ญาดาวิ แฉงชูศักดิ์, 2568)

มูมนี่เป็นการจัดวางผลงานสามมิติ และเทคนิคการเขียนเครื่องสำอางเหลือใช้บนกระจก ข้อความที่เขียนเป็นชื่อของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้และชื่อผลงานชุดนี้ มีองค์ประกอบการจัดวางเป็นเสื้อผ้าที่เคยประดิษฐ์ร่วมกับคุณแม่ในช่วงที่เรียนปริญญาตรี เป็นเครื่องแต่งกายที่สร้างสรรค์จากผ้าพิมพ์ลายใบไม้ และหญ้าดอกเลาที่ระยะหน้าของภาพเป็นการสื่อความหมายแทนความเรียบง่าย ความอ่อนโยน และความเป็นธรรมชาติ รวมถึงการใช้ตะกร้าหวายจากธรรมชาติ เป็นการช่วยอุดหนุนและสนับสนุนสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอีกทางหนึ่ง

ภาพที่ 70 ภาพการจัดวางผลงานสามมิติ ในห้องจำลองบ้าน
(ที่มา: ญาดาวิ แจ้งชูศักดิ์, 2568)

ผลงานสามมิติชุดนี้ เป็นการร้อยเครื่องประดับเหลือใช้ โดยเลือกโทนสีให้มีความกลมกลืนกับชุดโทนสีที่ผู้วิจัยหรือศิลปินใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน นำมาบรรจุให้เป็นสินค้าหรืองานศิลปะที่สามารถนำไปจำหน่ายได้ เป็นการมองเห็นคุณค่าของลูกปัดที่มีอยู่และนำมาต่อยอดเพื่อการสร้างรายได้หรือสามารถนำไปมอบเป็นของขวัญเล็กๆแก่ผู้อื่นได้

ภาพที่ 71 ภาพการจัดวางหุ่นนั่ง ในห้องจำลองบ้าน
(ที่มา: ญาดาวิ แจ้งชูศักดิ์, 2568)

ภาพนี้เป็นส่วนหนึ่งของหุ่นนั่งต้นแบบในการสร้างสรรค์ผลงานที่มีคุณค่าทางจิตใจของผู้วิจัย หรือศิลปิน เป็นสิ่งของที่คุณพ่อของคุณแม่มอบให้ ได้แก่ พระเครื่องและเครื่องประดับเงิน และตุ๊กตาสิงโตที่เป็นตุ๊กตาโอบอุ้มจิตใจของผู้วิจัยเอง สิ่งเหล่านี้ช่วยยึดเหนี่ยวจิตใจในวันที่ต้องห่างไกลครอบครัว

ภาพที่ 72 ภาพการจัดวางผลงานสามมิติ และหุ่นนิ่ง ในห้องจำลองบ้าน
(ที่มา: ญาดาวิ แจ้งชูศักดิ์, 2568)

มุมมองของภาพนี้ มีระยะหน้าของภาพเป็นภาพการจัดวางผลงานสามมิติ และระยะหลังเป็นบรรยากาศห้องนอนหรือพื้นที่โอบอ้อมจิตใจ แสงที่ให้ความอบอุ่น หากผู้ชมผลงานยื่นมองจากมุมนี้ จะมองเห็นความเป็นห้องนอนที่มีงานศิลปะและสิ่งของที่มีความผูกพันกับชีวิตความเป็นอยู่ของผู้วิจัยหรือศิลปิน ทั้งหมดนี้ล้วนมีความสัมพันธ์กัน การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะล้วนมาจากความจริงใจและมาจากส่วนหนึ่งของชีวิตของศิลปินที่มีความเชื่อมโยงกับผู้คนในสังคม เช่นเดียวกับการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะชุดนี้และการจัดทำวิทยานิพนธ์ในหัวข้อ ความรักความอบอุ่นจากสถาบันครอบครัวที่นำไปสู่การมองเห็นคุณค่าของสรรพสิ่ง

บทที่ 5

บทสรุป

จากการศึกษาค้นคว้าและเก็บรวบรวมข้อมูลจากบทความทางวิชาการที่เกี่ยวกับครอบครัวปรัชญาในการดำเนินชีวิต การมองเห็นคุณค่าของสิ่งต่างๆรอบตัว การสังเกตความเชื่อมโยงของความรักความอบอุ่นจากครอบครัวของตนเองและการศึกษาเกี่ยวกับครอบครัวของกลุ่มคนในสังคมที่มีความเหมือนและแตกต่างกัน ทั้งจากโลกออนไลน์และการสังเกตชีวิตผู้คนในสังคม การศึกษารูปแบบและการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะจากศิลปิน รวมถึงการได้สร้างสรรค์ผลงานศิลปะร่วมกับครอบครัว ทำให้ผู้วิจัยตระหนักถึงที่มาของคุณค่าของความรักความอบอุ่นจากสถาบันครอบครัว การมีความสุขในการใช้ชีวิต การมีคุณภาพชีวิตที่ดี รวมถึงการมองเห็นคุณค่าของสรรพสิ่งต่างๆรอบตัว อันเกิดจากความรัก ความห่วงใย และความปรารถนาดีต่อคนที่เรารัก

การจัดทำวิทยานิพนธ์ หัวข้อ “ความรักความอบอุ่นจากสถาบันครอบครัวที่นำไปสู่การมองเห็นคุณค่าของสรรพสิ่ง” ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้า วิเคราะห์ และนำข้อมูลมาประกอบกับสร้างสรรค์ผลงานศิลปะรูปแบบจิตรกรรมสองมิติ และรูปแบบสื่อผสมสามมิติที่การสร้างสรรค์ผลงานร่วมกับคุณแม่และครอบครัว เป็นการบูรณาการระหว่างศาสตร์และศิลป์ที่สะท้อนตัวตนของผู้สร้างสรรค์ผลงานผ่านความเชื่อมโยงจากความรักความอบอุ่นจากครอบครัวของตนเองและผู้คนในสังคม นำไปสู่การตระหนักถึงคุณค่าของสรรพสัตว์ ธรรมชาติสิ่งแวดล้อมรอบตัว รวมถึงการเรียนรู้โลกเทคโนโลยีที่มีการพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว เป็นการปลูกฝังจิตสำนึกและทัศนคติเชิงบวกทั้งต่อตนเองและสังคม โดยมีพื้นฐานมาจากความรักและความอบอุ่นในครอบครัวและการใช้ชีวิตอย่างสมดุล

ผู้วิจัยมีความคาดหวังว่าผลงานชุดนี้จะเป็นการสร้างแรงบันดาลใจแก่ผู้ที่สนใจ และผลงานศิลปะจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะสามารถจรรโลงจิตใจและกล่อมเกลายบุคคลให้เป็นพลเมืองที่ดีและมีคุณภาพในสังคมมากยิ่งขึ้น รวมถึงการพัฒนาผู้สร้างสรรค์ผลงานเอง ด้วยกระบวนการคิดและวิธีการสร้างสรรค์ผลงานที่เป็นการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะร่วมกับคนที่เรารักหรือครอบครัว จะช่วยสร้างความผูกพันภายในครอบครัวมากยิ่งขึ้น เพราะ “สถาบันครอบครัว” คือ จุดเริ่มต้นที่สำคัญของชีวิต การเติบโตในครอบครัวที่มีความรัก ความอบอุ่น และการได้รับการสนับสนุนในทางที่ถูกต้องนั้น จะนำไปสู่การพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อมให้หน้าอยู่อย่างยั่งยืน

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยจะนำข้อเสนอแนะต่างๆจากการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ทั้งจากคณาจารย์ จากผู้ชมนิทรรศการ จากการเผยแพร่ผลงานศิลปะ และจากทุกๆท่าน เพื่อปรับปรุงพัฒนาผลงานให้มีความสมบูรณ์รวมถึงการทดลองสร้างสรรค์ผลงานด้วยเทคนิคหรือสื่อใหม่ๆ โดยพัฒนาต่อยอดจากสิ่งที่มีอยู่อย่างเกิดประโยชน์สูงสุดและเกิดประโยชน์กับสังคมมากยิ่งขึ้น

- คุณธรรมจริยธรรม”. เข้าถึงเมื่อ 27 เมษายน พ.ศ. 2568. เข้าถึงได้จาก
http://www.edu.ru.ac.th/images/edu_files/KM06km_virtue-curriculum.pdf
- ผู้จัดการออนไลน์. (2565). “ผลิตเครื่องนุ่งห่มจากดิน” โดนใจแฟชั่นนิสต์สายไอโค่ ฝีมือ ม.ศิลปากร คว่ำรางวัล วช. เข้าถึงเมื่อ 15 มิถุนายน พ.ศ. 2568 เข้าถึงได้จาก
https://mgronline.com/science/detail/9650000023085#google_vignette
- พิมพ์วิไลสุนทรธรรมรัตน์. (2564). จิตรกรรมดิจิทัล. เข้าถึงเมื่อ 15 มิถุนายน พ.ศ. 2568 เข้าถึงได้จาก
<https://www.faa.chula.ac.th/SelfLearningFaamai/detailform/115>
- มูลนิธิชัยพัฒนา. (2560). แนวคิดทฤษฎีการพัฒนาด้านเนื่องมาจากพระราชดำริ เศรษฐกิจพอเพียง. เข้าถึงเมื่อ 21 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2568. เข้าถึงได้จาก <https://www.chaipat.or.th/publication/publish-document/sufficiency-economy.html>
- มูลนิธิหัวใจแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์. (2564). เก่ง ดี มีสุข – 3 หลักเพิ่ม EQ ให้หัวใจแข็งแรง. เข้าถึงเมื่อ 13 เมษายน พ.ศ. 2568. เข้าถึงได้จาก <https://www.thaiheartfound.org/Article/Detail/140395>
- ลาภอำไพรัตน์, เมตตาสุวรรณศรี, & สรรณรงค์สิงห์เสนี. (2562). “สุนทรียะแห่งความรักความอบอุ่นในครอบครัว (Aesthetics of Love and Warmth in the Family)”, วารสารวิชาการ Veridian E-Journal, Silpakorn University สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ 12 (ธันวาคม 2562): 1308 – 1324.
- วิกิพีเดีย. (2564). ตู๊กตากระดาษ. เข้าถึงเมื่อ 15 มิถุนายน พ.ศ. 2568 เข้าถึงได้จาก
<https://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B8%95%E0%B8%B%E0%B9%8A%E0%B8%81%E0%B8%95%E0%B8%B2%E0%B8%81%E0%B8%A3%E0%B8%B0%E0%B8%94%E0%B8%B2%E0%B8%A9>
- วิกิพีเดีย. (2567a). จิตรกรรม. เข้าถึงเมื่อ 15 มิถุนายน พ.ศ. 2568 เข้าถึงได้จาก [https://th.wikipedia.org/wiki/จิตรกรรม#:~:text=จิตรกรรม%20\(อังกฤษ%3A%20painting\)%20เป็น,จิตรกรรม%20มักเรียกว่า%20จิตรกร.](https://th.wikipedia.org/wiki/จิตรกรรม#:~:text=จิตรกรรม%20(อังกฤษ%3A%20painting)%20เป็น,จิตรกรรม%20มักเรียกว่า%20จิตรกร.)
- วิกิพีเดีย. (2567b). ศิลปะอัจฉริยะ. เข้าถึงเมื่อ 9 กันยายน พ.ศ. 2567. เข้าถึงได้จาก <https://th.wikipedia.org/wiki/ศิลปะอัจฉริยะ.>
- วิกิพีเดีย. (2568a). Wet-on-wet. เข้าถึงเมื่อ 7 พฤษภาคม พ.ศ. 2568. เข้าถึงได้จาก
<https://en.wikipedia.org/wiki/Wet-on-wet>
- วิกิพีเดีย. (2568b). บาร์บี้. เข้าถึงเมื่อ 15 มิถุนายน พ.ศ. 2568 เข้าถึงได้จาก
<https://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B8%9A%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B9%8C%E0%B8%9A%E0%B8%B5%E0%B9%89>
- ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข. (2564-2568). ยุทธศาสตร์สุขภาพดิจิทัล กระทรวงสาธารณสุข. เข้าถึงเมื่อ 28 เมษายน พ.ศ. 2568. เข้าถึงได้จาก
<https://ict.moph.go.th/assets/ebooks/WPHE9LIK3fyymJmABYOPGa7qr8laXmV.html>
- สโรชาพรรณพิสิฐ. (2565). “ตุ๊กตาน้องเนาโอบอุ้มใจ” เมื่อการติดหมอนกับผ้าห่มวัยเด็กส่งผลดีกว่าที่คิด. เข้าถึงเมื่อ 15 มิถุนายน พ.ศ. 2568 เข้าถึงได้จาก https://www.creativethailand.org/article-read?article_id=33598
- สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. (2568). (2568, 16 เมษายน). “พ.ต.อ.นครปฐม พลอดภัย” ตำรวจ Robocop ตำรวจ

นครปฐม เปิดตัว “AI Police Cyborg 1.0” หุ่นยนต์ตำรวจ ดูแลความปลอดภัย สงกรานต์ [Status update]. Facebook.

https://www.facebook.com/royalthaipolice/posts/pfbid03W9AmPz8fVNsH9BBmtAsn3JAH7j6kD7qFnY2SXxuZAh2EQ4c7oFrBGih4G2KqxGKL/?locale=th_TH

อำนวยการ: ชูสุวรรณ. (2568). (2568). สงขลา: 2525 [ศิลปะร่วมสมัย]. บ้านสามพี่น้อง (บ้านเลขที่ 132-136) ถนนนครในชุมชนเมืองเก่าสงขลา, สงขลา.

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล

นางสาวญาตาวิ แจ้งชูศักดิ์

วุฒิการศึกษา

ศิลปบัณฑิต (ทัศนศิลป์) มหาวิทยาลัยศิลปากร

ผลงานตีพิมพ์

ประวัติการแสดงผลงาน

ปีการศึกษา 2559

- ร่วมแสดงนิทรรศการศิลปะอาชีวศึกษา 2559 ครั้งที่ 26 ประเภทวิชา
ศิลปกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาลำปาง ณ หอศิลป์ลำปาง

ปีการศึกษา 2560

- ร่วมแสดงนิทรรศการศิลปะอาชีวศึกษา 2560 ครั้งที่ 27 ประเภทวิชา
ศิลปกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาลำปาง ณ หอศิลป์ลำปาง

ปีการศึกษา 2561

- ร่วมแสดงนิทรรศการ ภาพวาดตุงโบราณล้านนา “ดีตามพ่อที่เมืองแพร่”
เพื่อถวายเป็นพระราชกุศลแด่ในหลวงรัชกาลที่ 9 ณ หอศิลป์เมืองแพร่

- ร่วมแสดงนิทรรศการศิลปะ ในพระราชพิธีถวายดอกไม้จันทน์และถวาย
พระเพลิงรัชกาลที่ 9 ณ สนามหลวง สวนสุขภาพเฉลิมพระเกียรติรัชกาลที่ 9
จ.แพร่

- ร่วมแสดงนิทรรศการศิลปะอาชีวศึกษา 2561 ครั้งที่ 28 ประเภทวิชา
ศิลปกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาลำปาง ณ หอศิลป์ลำปาง

ปีการศึกษา 2565

- ร่วมแสดงนิทรรศการศิลปกรรม กลุ่มศิลปินแพร่ น่าน พะเยา ครั้งที่ 2 ณ
หอศิลป์ริมน่าน

- ร่วมแสดงนิทรรศการศิลปกรรม กลุ่มศิลปินแพร่ ณ หอศิลป์เมืองแพร่

- ร่วมแสดงนิทรรศการออนไลน์ การประกวดจิตรกรรมยูโอปี ครั้งที่ 13 ปี
2565 ประเภทศิลปินใหม่หรือสมัครเล่น

- ร่วมแสดงนิทรรศการศิลปะสุวรรณภูมิบนเส้นทางสายไหมทางทะเล 2
เส้นทางธรรม ณ หอศิลป์สงขลา 2 และ MEDOVA (โรงพยาบาลศิริรินทร์)

- ร่วมแสดงนิทรรศการกลุ่มศิลปินจังหวัดแพร่ ณ ชานา แกลเลอรี จังหวัดแพร่
- ร่วมแสดงนิทรรศการกลุ่มศิลปินจังหวัดแพร่ ณ แสนเมือง ศรีเอทีฟสเปซ จังหวัดแพร่
- ร่วมแสดงนิทรรศการออนไลน์ การประกวดจิตรกรรมยูโอปี ครั้งที่ 13 ปี 2565 ประเภทศิลปินใหม่หรือสมัครเล่น

ปีการศึกษา 2566

- ร่วมแสดงนิทรรศการศิลปะวิถีชีวิตช่อแฮ โดยกลุ่มศิลปินแพร่ ณ วัดพระธาตุช่อพระอารามหลวง
- ร่วมแสดงนิทรรศการศิลปะนิพนธ์ Y75 Art Thesis ณ หอศิลป์คณะจิตรกรรม ประติมากรรม และภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตทับแก้ว
- ร่วมแสดงนิทรรศการประกวดจิตรกรรมเอเชีย พลัส ครั้งที่ 11 "อนาคต" ณ หอศิลป์สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ถนนราชดำเนินกลาง
- ร่วมแสดงผลงานนิทรรศการกลุ่ม "Body is Life" with Ernesto Neto International Artist at PSG Art Gallery Silpakorn University

ปีการศึกษา 2567

- ร่วมแสดงนิทรรศการกลุ่ม "Shade of Humans" ณ ศูนย์สรรพสินค้าซีคอนสแควร์ ศรีนครินทร์ ชั้น 2-3 โซน MUNx2, MMAD
- ร่วมแสดงผลงานนิทรรศการกลุ่ม "Genesis" ณ หอศิลป์ร่วมสมัยราชดำเนิน กรุงเทพมหานคร ชั้น 2 ห้องนิทรรศการ 5
- ร่วมแสดงนิทรรศการพิเศษเพื่อเทิดพระเกียรติแด่สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้ากรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ ณ แปลิฟิค คลับ ชั้น 28 อาคารทูแปลสิฟิคเพลส
- ร่วมแสดงนิทรรศการ โครงการประกวดจิตรกรรม “ทิพย์พิมานสืบสานสิริศิลป์” ครั้งที่ 1 ในหัวข้อ “ด้วยรักและเมตตา” ณ หอศิลป์ทิพย์พิมาน
- ร่วมแสดงนิทรรศการพิเศษเฉลิมพระเกียรติ เนื่องในวโรกาส พระชนมายุครบ 72 พรรษาของพระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว ณ แปลิฟิค คลับ ชั้น 28 อาคารทูแปลสิฟิคเพลส

รางวัลที่ได้รับ

- ร่วมแสดงนิทรรศการออนไลน์ การประกวดจิตรกรรมยูโอปี ครั้งที่ 15 ปี 2567 ประเภทศิลปะป็นใหม่หรือสมัครเล่น
- ร่วมแสดงนิทรรศการกลุ่ม Cat and Artist ณ Art4C Art Centre ชั้น 2
- ร่วมแสดงนิทรรศการกลุ่มเพื่อเผยแพร่ผลงานวิทยานิพนธ์ Journeys of Dreams ณ Art4C Art Centre ชั้น 2

ปีการศึกษา 2550

- ได้รับรางวัลดีเด่น ระดับอนุบาลและประถมศึกษา(อ.1-ป.3) โครงการประกวดวาดภาพพระบายสี HORSE AWARD ครั้งที่ 2 หัวข้อ “ประเทศไทยสวยงาม”

ปีการศึกษา 2552

- ได้รับรางวัลเหรียญทอง กิจกรรมวาดภาพพระบายสี ป.4-6 งานศิลปหัตถกรรมนักเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาแพร่ เขต 1

ปีการศึกษา 2554

- ได้รับรางวัลชนะเลิศอันดับ 1 การประกวดวาดภาพพระบายสี ระดับประถมศึกษาตอนปลาย หัวข้อ “ร่วมคิด ร่วมสร้าง แพร่ เมืองแห่งความสุข” ในงานฤดูหนาวไทยล้านนา กาชาดจังหวัดแพร่

ปีการศึกษา 2555

- ได้รับรางวัลรองชนะเลิศอันดับ 1 การแข่งขันทักษะฝีมือแรงงาน สาขาการเพ้นท์สีบนป้ายไม้สัก งานมหกรรมของดีเมืองแพร่และงานสานรักวันเด็ก องค์การบริหารส่วนจังหวัดแพร่

ปีการศึกษา 2556

- ได้รับรางวัลเหรียญทอง ชนะเลิศ กิจกรรมแข่งขันวาดภาพพระบายสี ระดับชั้น ม.1-3 งานศิลปหัตถกรรมนักเรียน ระดับเขตพื้นที่การศึกษา ครั้งที่ 63
- ได้รับรางวัลเหรียญทอง กิจกรรมแข่งขันวาดภาพพระบายสี ระดับชั้น ม.1-3 งานศิลปหัตถกรรมนักเรียน ระดับภาคเหนือ ครั้งที่ 63 จังหวัดเพชรบูรณ์

ปีการศึกษา 2557

- ได้รับรางวัลชนะเลิศ อันดับที่ 2 การประกวดวาดภาพ “อัตลักษณ์และของดีอำเภอสูงเม่น” ในงาน “111 ปี อำเภอสูงเม่น” จังหวัดแพร่
- ได้รับรางวัลยอดเยี่ยม ประกวดวาดภาพในหัวข้อ “แหล่งท่องเที่ยวในภูมิภาคอาเซียน” ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
- ได้รับรางวัลระดับเหรียญทอง ประกวดวาดภาพ ช่วงชั้นที่ 4 (ม.4-6) โครงการสร้างภาพลักษณ์ไทยจังหวัดแพร่ ประจำปี 2557
- ได้รับรางวัล รองชนะเลิศอันดับ 1 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย การประกวดวาดภาพปลูกจิตสำนึก “ฮักเมืองแม่ ครั้งที่ 1”

ปีการศึกษา 2558

- ได้รับรางวัลเหรียญทอง การสร้างสรรค์เทคนิคจิตรกรรม ระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา กิจกรรมศิลป์แห่งชาติสัญจร ถ่ายทอดงานศิลป์สู่เยาวชนภาคเหนือ

ปีการศึกษา 2560

- ได้รับรางวัล รองชนะเลิศอันดับ 1 ทักษะวาดภาพคนเหมือน การแข่งขันทักษะวิชาชีพระดับภาคเหนือ ประเภทวิชาศิลปกรรม สาขาจิตรศิลป์ (ระดับปวช.)
- ได้รับรางวัล รองชนะเลิศอันดับ 4 ทักษะวาดภาพคนเหมือน การแข่งขันทักษะวิชาชีพระดับชาติ ประเภทวิชาศิลปกรรม สาขาจิตรศิลป์ (ระดับปวช.)

ปีการศึกษา 2566

- ได้รับรางวัลชมเชย การประกวดจิตรกรรมเอเชีย พัลส์ ครั้งที่ 11 "อนาคต"

ปีการศึกษา 2567

- ได้รับรางวัลสนับสนุนพิเศษ การประกวดผลงานจิตรกรรม ชิงถ้วยพระราชทาน NANMEE fine art award หัวข้อ ของขวัญ ครั้งที่ 16 ปี 2567

